

ৰঙিলী বাৰ্তা

২৯ বছৰ, ৮ সংখ্যা, ৬ ফাগুন, ৰবিবাৰ, ১৪২৯ ভাস্কৰাব্দ, পঞ্জীয়ন নং ৫০৮৮৩ / ৯৪

RNI No. 53883/94. GHY--781025. Vol. 29: Issue No. 8 Date Of Publication - 19 February 2022 Rs.10.00/-

বিধানসভা নিৰ্বাচনৰ জৰিয়তে মেঘালয় দখলৰ বাবে তৎপৰ হৈ পৰিছে বিজেপি

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- বিধানসভা নিৰ্বাচনৰ জৰিয়তে মেঘালয় দখলৰ বাবে তৎপৰ হৈ পৰিছে বিজেপি। বিজেপিৰ অন্যতম ষ্টাৰ কেম্পেইনাৰ অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী তথা নেতাৰ আহ্বায়ক ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই চুবুৰীয়া ৰাজ্যখনত ইতিমধ্যে জোৰদাৰ নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ আৰম্ভ কৰিছে। মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই চুবুৰীয়া ৰাজ্যখনৰ ৭টাকৈ বিধানসভা সমষ্টিত নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ চলায়। উল্লেখ্য যে এইবাৰ বিজেপিয়ে মেঘালয়ত কোনো দলৰ সৈতে নিৰ্বাচনী মিত্ৰতা কৰা নাই। ৰাজ্যখনৰ ৬০ টা সমষ্টিতে বিজেপিয়ে নিজাববীয়াকৈ প্ৰাৰ্থী থিয় কৰাইছে। মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই

মহেন্দ্ৰগঞ্জ সমষ্টিৰ দলীয় প্ৰাৰ্থী টিংকু এম মাৰাক, উইলিয়ামনগৰ সমষ্টিৰ ৰাকলাং চন্দ্ৰ মনিম, চংচাক মণ্ডল সমষ্টিৰ থমাচ এন মাৰাক, ৰংজান সমষ্টিৰ ৰেপুছ চাংমা, ৰেচুবেলপাৰা সমষ্টিৰ সুখৰাম দে' চাংমা, মন্দিপথাৰ সমষ্টিৰ চেংনাৰ মনিম আৰু খাৰকুটা সমষ্টিৰ এ ডি মাৰাকৰ হৈ বিশাল নিৰ্বাচনী সভাত অংশগ্ৰহণ কৰে। নিৰ্বাচনী সমাবেশসমূহত ভাষণত মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে মেঘালয়ত এন পি পি, কংগ্ৰেছ, টি এম চি আদিয়ে চৰকাৰ কৰি আহিছে। সেই দলসমূহৰ চৰকাৰৰ দিনত ৰাজ্যখনৰ ধনী মানুহবোৰ ধনী হৈ থাকে, দুখীয়াই একো সুবিধা

নাপায়। ধনী মানুহৰ পৰিৱৰ্তে দুখীয়াই যাতে সুবিধা লাভ কৰে, তাৰ বাবে বিজেপিয়ে প্ৰথমবাৰৰ বাবে ৰাজ্যখনৰ ৬০টা সমষ্টিতে এইবাৰ নিৰ্বাচনত যুঁজ দিছে। এইবাৰ মেঘালয়ত বিজেপিৰ চৰকাৰ হ'ব বুলি উল্লেখ কৰি মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে কনৰাড চাংমা আৰু মুকুল চাংমাই মিউজিকেল চেয়াৰৰ দৰে মেঘালয়ত চৰকাৰ কৰি আহিছে। ৰাজ্যখনৰ উন্নয়নৰ স্বার্থত এইবাৰ দুয়োটা চাংমা পৰিয়ালকে আঁতৰাব লাগিব। টি এম চি আৰু এন পি পিৰ প্ৰাৰ্থীক ভোট দিলে মুকুল চাংমা আৰু কনৰাড চাংমাহে ধনী হ'ব। তেওঁলোক থকালৈকে মেঘালয়ত কোনো কাম নহয়। মেঘালয়ৰ তুলনাত অসমৰ উন্নয়নৰ খতিয়ান দাঙি ধৰি মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে অসমত গৰিব লোকসকলে প্ৰতি মাহৰ ১০ তাৰিখে ১,২৫০ টকাকৈ চৰকাৰৰ পৰা লাভ কৰে। অসম চৰকাৰে এক লাখ নিবনুৱাক চৰকাৰী (তিনিপ্ৰষ্ঠাত চাওক)

যোৰহাটৰ চ'ক বজাৰত ভয়ংকৰ অগ্নিকাণ্ডৰ ঘটনা সংঘটিত

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- যোৰহাটৰ চ'ক বজাৰত ভয়ংকৰ অগ্নিকাণ্ডৰ ঘটনা সংঘটিত হৈছে। বৃহস্পতিবাৰে নিশা জুই লাগি যোৰহাট চ'ক বজাৰৰ প্ৰায় ৩০০ খন দোকান সম্পূৰ্ণৰূপে ভস্মীভূত হয়। বিধ্বংসী জুইৰ ফলত মাত্ৰ দুঘণ্টাৰ ভিতৰতে চ'ক বজাৰখন সম্পূৰ্ণৰূপে নিঃশেষ হৈ পৰিল। বৰ্তমান এই চ'ক বজাৰ ধ্বংসস্তুপত পৰিণত হৈছে। উল্লেখ্য যে, অগ্নিকাণ্ডৰ ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ পিছতেই ২৪ খনকৈ অগ্নিনিৰ্বাপক বাহন আহি জুই নিৰ্বাপনৰ চেষ্টা

চলাইছিল। এই জুই নুমুৱাবলৈ অহিল, ONGC, বায়ু সেনা বাহিনীৰ পৰাও অগ্নিনিৰ্বাপক বাহন অনা হৈছিল। ইফালে, অগ্নিনিৰ্বাপক বাহন আধা ঘণ্টা পলমগৈ উপস্থিত হোৱাৰ অভিযোগ উত্থাপন হৈছে। জানিব পৰা মতে, শ্বৰ্ট চাৰ্কিটৰ ফলত অগ্নিকাণ্ডৰ সূত্ৰপাত হৈছিল। এই জুইৰ পৰিণতি ইমানেই ভয়ংকৰ যে ইয়াৰ ফলত যোৰহাট চ'ক বজাৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংসস্তুপত পৰিণত হোৱাৰ লগতে জুইৰ উত্তাপত বজাৰৰ কাষত থকা বিল্ডিঙতো ফাট মেলিছে।

আৰক্ষীৰ গুলীত নিহত ৰঞ্জিত বৰা হত্যাকাণ্ডৰ মূল মাষ্টাৰমাইণ্ড শ্বাহ আলম

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- মহানগৰ আৰক্ষীৰ এনকাউণ্টাৰত ব্যৱসায়ী ৰঞ্জিত বৰা হত্যাকাণ্ডৰ মূল মাষ্টাৰমাইণ্ড শ্বাহ আলম তালুকদাৰ নিহত হয়। মাজনিশা সোণাপুৰত শ্বাহ আলমে পলাবলৈ চেষ্টা কৰোঁতে আৰক্ষীয়ে গুলীচলনা কৰিব লগাত পৰে। ৰঞ্জিত বৰাৰ হত্যাকাৰীৰ বুকুত দুটাকৈ গুলী লগাত মৃত্যু হয়।

বৰ্তমান দুৰ্ধৰ্ষ অপৰাধীক জিএমচিএইচ ৰ মৰ্গত ৰখা হৈছে। উল্লেখনীয় যে, বৃহস্পতিবাৰে হেণ্ডকাফসহ শ্বাহ আলমে পলাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। সাতগাঁও আৰক্ষীৰ এটা দলে ৰঞ্জিত বৰাৰ হত্যাকাণ্ডত ব্যৱহাৰ কৰা পিষ্টলটোৰ সন্ধানত বৃহস্পতিবাৰে নিশা শ্বাহ আলমক লৈ বতাহুলিলৈ গৈছিল। এই তদন্তৰ

বাবে যোৱাৰ সময়তে দুৰ্ধৰ্ষ অপৰাধীয়ে পলায়ন কৰে। কিন্তু গুৰুৱাৰে দুপৰীয়া সমগ্ৰ ঘটনা পোহৰলৈ অহাত আৰক্ষীৰ ভিতৰচোৱাত হাহাকাৰ লাগে। একাংশ সংবাদ মাধ্যমত বাতৰি সম্প্ৰচাৰৰ পিছতে শীৰ্ষ আৰক্ষী বিষয়াই সাতগাঁও থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়াক অপৰাধী আলমে কেনেদৰে পলায়ন কৰিবলৈ সক্ষম হয় সেই কাৰণ দৰ্শোৱাৰ জাননী দিয়ে। ইয়াৰ পিছতেই আজি শ্বাহ আলমৰ এনকাউণ্টাৰৰ ঘটনাৰ বাতৰি আহিছে। জানিব পৰা মতে, দিছপুৰ আৰক্ষীৰ জিম্মাত থকাৰ সময়তে বিগত ১০ ফেব্ৰুৱাৰীত লকআপৰ ভিতৰতে শ্বাহ আলম তালুকদাৰে আত্মহত্যাৰো চেষ্টা চলাইছিল।

ৰাজনীতিলৈ অভিনেত্ৰী জুপিতৰা ভূঞা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ৰাজনীতিলৈ অভিনেত্ৰী জুপিতৰা ভূঞা। অভিনেত্ৰীগৰাকীয়ে আনুষ্ঠানিক ভাৱে তৃণমূল কংগ্ৰেছত যোগদান কৰে। অসম তৃণমূল কংগ্ৰেছৰ সভাপতি ৰিপুণ বৰাৰ উপস্থিতিত দলটোত যোগদান কৰিলে জুপিতৰা ভূঞাই। উল্লেখযোগ্য যে,

কেইবাখনো চলচ্চিত্ৰ,ভিডিঅ'ছবিত অভিনয় কৰি অসমবাসীৰ চিনাকি হৈ পৰিছিল জুপিতৰা ভূঞা। ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰতো কাম কৰিছে অভিনেত্ৰী গৰাকীয়ে। কিন্তু সাংস্কৃতিক পথাৰৰ পৰা এইবাৰ ৰাজনীতিৰ পথাৰত খোজ দিলে অভিনেত্ৰীগৰাকীয়ে।

সত্ৰীয় নৃত্যশিল্পী ডিম্পী বৈশ্যক 'শশীমণি দেৱদাসী' সন্মান

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- নৃত্যাচাৰ্য পদ্মশ্ৰী যতীন গোস্বামীৰ শিষ্যা ডিম্পী বৈশ্যই গুজৰাট ৰাজ্য চৰকাৰ তথা ভাৰত চৰকাৰৰ দ্বাৰা আয়োজিত “উত্তৰাৰ্দ্ধ উৎসৱ ২০২৩”ত সত্ৰীয়া নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰি ভূয়সী প্ৰশংসা বুটলিবলৈ সক্ষম হয়। যোৱা ২২ জানুৱাৰীত গুজৰাটৰ মধেৰাৰ সূৰ্য মন্দিৰত এই নৃত্যোৎসৱ অনুষ্ঠিত হয়। আনহাতে, যোৱা ২১ ডিচেম্বৰত ভূৱনেশ্বৰৰ ভনজা কলা মন্দিৰত অনুষ্ঠিত হোৱা “দেৱদাসী নৃত্য উৎসৱ ২০২২”ত নৃত্যশিল্পী গৰাকীক “শশীমণি দেৱদাসী ৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰ”ৰে সন্মানিত কৰা হয়।

অভিনৱ থিয়েটাৰৰ নাটক “কড়োৱা চচ” পশ্চিম বংগৰ গোবৰডাংগাত মঞ্চস্থ হ'ব

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- লখিমপুৰ জিলাৰ ফুলবাৰীৰ ১ নং মাজ গাঁওৰ অভিনৱ থিয়েটাৰ নাট্য গোষ্ঠীৰ হিন্দী নাটক “কড়োৱা চচ” অহা ১৬, ১৭ আৰু ১৮ ফেব্ৰুৱাৰীত পশ্চিম বংগৰ গোবৰডাংগাৰ ৰবীন্দ্ৰ নাট্য সংস্থা, খাটুৱা চিত্ৰপট নাট্য গোষ্ঠী আৰু খাটুৱা শিল্পাঞ্জলী নাট্য দলে আয়োজন কৰা ৰাষ্ট্ৰীয় নাট সমাৰোহ, ২০২৩ ত মঞ্চস্থৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ জনাইছে। এই ৰাষ্ট্ৰীয় নাট মহোৎসৱ কেইটিত মঞ্চস্থৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ লাভ কৰা হিন্দী নাটকখনৰ পৰিচালনা দয়াল কৃষ্ণ নাথ, ৰচনা কুশল

ডেকাৰ। নাটকৰ হিন্দী ৰূপান্তৰ ৰবি বাৰ্মাৰ। ভাওঁনাৰ ফুচুৰি শিল্পীৰ লগতে ভাৰতৰ লোক নাটকৰ খুহুতীয়া শিল্পীৰ জীৱনৰ ওপৰত উপস্থাপন কৰা এই নাটক খনিত অভিনৱ থিয়েটাৰৰ শিল্পী ৰবি কুমাৰ ৰঞ্জন, নিকিতা গুপ্তা, দয়াল কৃষ্ণ নাথ, বৰ্ণন কৰ,

মনোজ কুমাৰ, গোপাল বিশ্বাস আৰু শিশু শিল্পী কথাস্মিতা কুণ্ডুৱে অভিনয় কৰিছে। উল্লেখযোগ্য যে এই নাটক খনি ইতিমধ্যে ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত অনুষ্ঠিত নাট্য মহোৎসৱত ৬৭ বাৰ মঞ্চস্থ কৰি সমাদৰ পাবলৈ সক্ষম হৈছে।

দিল্লীত খিলঞ্জীয়াৰ কথা কোৱা প্ৰদ্যুৎ মাণিক্যহে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ নেতা : লুৰীণজ্যোতি গগৈ

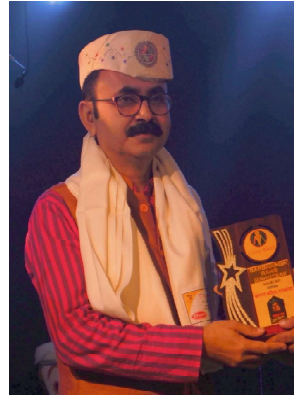
ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- অসমক ধৰ্মৰ ভিত্তিত বিভক্ত কৰাৰ ষড়যন্ত্ৰ পতা হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ তিপ্ৰালেণ্ডৰ বিৰোধিতা কৰাৰ নৈতিক অধিকাৰ নাই। - এই গুৰুত্বপূৰ্ণ মন্তব্য অসম জাতীয় পৰিষদৰ সভাপতি

লুৰীণজ্যোতি গগৈৰ। কালি ত্ৰিপুৰাৰ গোমতি জিলাৰ উদয়পুৰত তিপ্ৰামথা দলৰ হৈ নিৰ্বাচনী সমাৱেশত ভাষণ দি গগৈয়ে লগতে কয় যে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ কোনোবা নেতাই যদি

অসমৰ বাহিৰলৈ গৈ এই অঞ্চলৰ খিলঞ্জীয়াৰ কথা কৈছে, তেনেহ'লে সেইজন বুৰাগ্ৰা' প্ৰদ্যুৎ মাণিক্য। বাকী যিসকল নেতা দিল্লীলৈ যায়, তেওঁলোকে দিল্লীৰ ওচৰত আঁঠু লৈ আহে। হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মায়ে দিল্লীত আঁঠু লৈ থৈছে। দিল্লীৰ চকুত চকু থৈ কথা কোৱাৰ সাহস দেখুৱাইছে তিপ্ৰামথাৰ নেতা প্ৰদ্যুৎ মাণিক্যই। গতিকে প্ৰদ্যুৎ মাণিক্যহে আচলতে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ নেতা। প্ৰদ্যুৎ মাণিক্যৰ হাত শক্তিশালী কৰিবলৈ উত্তৰ-পূৰ্বৰ সকলো জাতীয়তাবাদী

(পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)

দয়াল কৃষ্ণ নাথলৈ পশ্চিম বংগৰ কানাইলাল চৌধুৰী স্মৃতি সন্মান

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- লখিমপুৰ জিলাৰ ফুলবাৰী বোকানদীৰ ১ নং মাজগাঁওৰ অভিনৱ থিয়েটাৰৰ পৰিচালক দয়াল কৃষ্ণ নাথলৈ পশ্চিম বংগৰ খানটুৱা চিত্ৰপট নাট্য গোষ্ঠীয়ে এই বছৰৰ কানাইলাল চৌধুৰী স্মৃতি সন্মান ৰাষ্ট্ৰীয় বাঁটা

প্ৰদান কৰাৰ ঘোষণা কৰিছে। ১৭ ফেব্ৰুৱাৰীত পশ্চিম বংগৰ গোৱৰদাংগা টাউন হলত অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া চিত্ৰপট ৰাষ্ট্ৰীয় নাট্য উৎসৱত এই বাঁটা প্ৰদান কৰিব। ইতিমধ্যে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্য্যায়ৰ বহুকেইটা সন্মান পাবলৈ সক্ষম হোৱা দয়াল কৃষ্ণ নাথ সচেতন ধাৰাৰ নাটকেৰে সমগ্ৰ ভাৰততে সুখ্যাতি অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱাৰ বাবে খানটুৱা চিত্ৰপট নাট্য গোষ্ঠীয়ে এই বাঁটা প্ৰদান কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা বুলি জানিব পৰা গৈছে। দয়াল কৃষ্ণ নাথ অভিনৱ থিয়েটাৰৰ পৰিচালক, ভাৰত চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰণালয়ৰ গ্ৰান্ট কমিটিৰ সদস্য তথা ভাৰত চৰকাৰৰ ফিল্ম চেঞ্চৰৰ বৰ্ডৰ সদস্য।

অসম সত্ৰ মহাসভাৰ ৫২ সংখ্যক পূৰ্ণাঙ্গ অধিৱেশনৰ সফল পৰিসমাপ্তি

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- অসম সত্ৰ মহাসভাৰ ৫২ সংখ্যক পূৰ্ণাঙ্গ অধিৱেশন সফলতাৰে পৰিসমাপ্তি ঘটে। বগুৱান বাসীৰ অভূতপূৰ্ব আতিথ্য আৰু অসমৰ উজনিৰ পৰা নামনিলৈকে সত্ৰৰ সেৱক সকলৰ উপস্থিতিত অনুষ্ঠিত অধিৱেশনত মহাসভাই সৰ্ব সন্মতি ক্ৰমে ১০ টা গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। প্ৰথম প্ৰস্তাৱ অনুসৰি অসমৰ ভগ্নপ্ৰায় সত্ৰ সমূহৰ ভিতৰত ৮৫০ খন সত্ৰই অদ্যপৰিমিত চৰকাৰী সাহায্য লাভ কৰা নাই। অসম তথা অসমীয়াৰ প্ৰাণ স্বৰূপ এই সত্ৰসমূহৰ আন্ত গাঁথনি উন্নয়নৰ অৰ্থে শীঘ্ৰে অসম চৰকাৰে অৰ্থ সাহায্য মুকলি কৰি

দিবলৈ মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাক সজোৰে আহ্বান জনাই সত্ৰ মহাসভাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। ইতিমধ্যে সত্ৰৰ ভূমি বেদখল মুক্ত কৰাত ৰাজ্য চৰকাৰে যি যুগান্তকাৰী ভূমিকা পালন কৰিছে তাকহে মহাসভাই সন্তোষ প্ৰকাশ কৰে আৰু অনাগত দিনবোৰত বাকী থকা সত্ৰ সমূহৰ বেদখল মুক্ত কৰিবলৈ ৰাজ্য চৰকাৰক আহ্বান জনায়। জগত গুৰু শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ, মাধৱ দেৱ তথা পৰৱৰ্তী গুৰু সকলৰ দ্বাৰা সৃষ্ট অপূৰ্ব কলা কৌশল বিলাক বিশ্বৰ দৰবাৰত প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ তাগিদাত ৰাজ্য চৰকাৰে অসমৰ প্ৰতিখন জিলাৰ সদৰত শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ

কলাভৱন নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আহ্বান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত সত্ৰীয়া নৃত্যৰ বিশাল প্ৰসাৰৰ অৰ্থে ৰাজ্য চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক ভাৰতৰ প্ৰতিখন মহানগৰত সত্ৰীয়া সংস্কৃতি কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিবলৈ হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ আহ্বান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ সৰ্বকালৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ গুৰু। গতিকে গুৰুজনাৰ নামত ভাৰতৰ সমূহ বিশ্ববিদ্যালয়ত একোখন আসন ৰাখিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আহ্বান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। এইক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব

(পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)

অসমৰ ক্ৰীড়াপ্ৰেমীৰ বাবে ভাল খবৰ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- অসমৰ ক্ৰীড়াপ্ৰেমীৰ বাবে ভাল খবৰ। এইবাৰ গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হ'ব আইপিএলৰ খেল। প্ৰথমবাৰলৈ

গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত হ'ব আইপিএলৰ খেল। আইপিএলৰ দুখন খেল অনুষ্ঠিত হ'ব গুৱাহাটীত। ৫ আৰু ৮ এপ্ৰিলত গুৱাহাটীৰ বৰ্ষাপাৰা ষ্টেডিয়ামত আইপিএলৰ খেল অনুষ্ঠিত হ'ব। এই কথা দুই এদিনতে বিচিচিআই আৰু এচিএই আনুষ্ঠানিকভাৱে ঘোষণা কৰিব বুলি জানিব পৰা গৈছে। মাৰ্চত এসপ্তাহৰ বাবে অনুশীলনৰ বাবে গুৱাহাটীলৈ আহিব ৰাজস্থান ৰয়েলছ দল।

সংবাদমেলত মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ পদত্যাগ দাবী বিপুণ বৰাৰ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- বাল্য বিবাহ সন্দৰ্ভত গ্ৰহণ কৰা অমানৱীয় পদক্ষেপৰ বাবে অসম আৰক্ষীক গুৱাহাটী উচ্চন্যায়ালয়ৰ ককৰ্থনা আৰু দিল্লী আৰু মুম্বাইস্থিত বিবিচি কাৰ্যালয়ত তালীচী সন্দৰ্ভত আজি অসম তৃণমূল কংগ্ৰেছৰ মুখ্য কাৰ্যালয়ত এক সংবাদমেল সম্বোধন কৰে সভাপতি বিপুণ বৰাই। কোনো নীতি নিয়ম নোহোৱাকৈ বাল্য বিবাহৰ সন্দৰ্ভত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ গৈ পৰিয়ালসমূহত প্ৰলয় সৃষ্টি কৰা বুলি গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে অসম আৰক্ষীক কৰা ককৰ্থনা আৰু ভৰ্সনাৰ প্ৰসংগ উত্থাপন কৰি সভাপতি বিপুণ বৰাই মুখ্য মন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ সমালোচনাত মুখৰ হৈ পৰে। বৰাই এই সন্দৰ্ভত মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ পদত্যাগ দাবী কৰে। সভাপতি বিপুণ বৰাই কয়, 'বাল্য বিবাহৰ সন্দৰ্ভত অসম আৰক্ষীয়ে গ্ৰহণ কৰা নীতি

নিয়মহীন ব্যৱস্থাক সন্মানীয় উচ্চ ন্যায়ালয়ে ককৰ্থনা আৰু ভৰ্সনা কৰাৰ বিষয়ে আমি সকলোৱে অৱগত হৈছো। ন্যায়ালয়ে অসম আৰক্ষীয়ে গ্ৰহণ কৰা ব্যৱস্থাই পৰিয়ালসমূহত প্ৰলয়ৰ সৃষ্টি কৰিছে বুলি স্পষ্ট ভাৱে উল্লেখ কৰিছে।' অসম আৰক্ষীয়ে পকছো (POCSO : Protection of Child from sexual offence) আইনৰ অধীনত বাল্য বিবাহৰ বিৰুদ্ধে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাটো অত্থীন। ১৩ বছৰৰ তলৰ শিশুৰ ওপৰত যৌন নিৰ্যাতনৰ ঘটনাৰ ক্ষেত্ৰতহে পকছো আইন প্ৰযোজ্য হয়। এই ক্ষেত্ৰত কোনো যৌন নিৰ্যাতনৰ গোচৰ ৰুজু হোৱা নাই বুলি ন্যায়ালয়ে উল্লেখ কৰিছে। পৰিয়ালসমূহক বিপৰ্যয়ৰ মুখলৈ ঠেলি দিয়াৰ বাবে মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা জগৰীয়া। তেওঁৰ নিৰ্দেশক্ৰমেহে আৰক্ষীয়ে এই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই

দায়িত্ব স্বীকাৰ কৰি পদত্যাগ কৰিব লাগে। আনহাতে বিগত সময়ছোৱাত কেইবাটাও ক্ষেত্ৰত অসম আৰক্ষী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ককৰ্থনাৰ সন্মুখীন হৈ অহা আমি লক্ষ্য কৰিছো। বটদ্ৰা থানা জুলাই দিয়া কাণ্ডত অভিযুক্তৰ ঘৰ বুলডজাৰেৰে ভাঙি দিয়া কাৰ্য, ভুৱা একাউণ্টৰ আদি সন্দৰ্ভত অসম আৰক্ষীয়ে ন্যায়ালয়ৰ ভৰ্সনাৰ সন্মুখীন হ'বলগা হৈছে। এই সকলোবোৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ নিৰ্দেশত আৰক্ষীয়ে পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছিল। কিন্তু ইয়াৰ বাবে আইনৰ ওচৰত ড॰ শৰ্মা জবাবদিহি হ'বলগা হোৱা নাই। অসম আৰক্ষীহে জগৰীয়া হোৱাৰ লগতে তেওঁলোকৰ ভাৱমূৰ্তিনষ্ট হৈছে। বাল্য বিবাহৰ সন্দৰ্ভত অসম চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা ব্যৱস্থাৰ বাবে ৪ গৰাকীয়ে প্ৰাণ হেৰুৱাব লগা পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে। মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা ডাঙৰীয়াই তেওঁলোকৰ জীৱন ঘূৰাই দিব পাৰিব নেকি? আৰক্ষী বিষয়া আৰু আমোলাসকলে মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ সকলো নিৰ্দেশ পালন কৰিবলৈ আগবাঢ় ব নালাগে। নীতি বহিৰ্ভূতভাৱে দিয়া নিৰ্দেশ পালন কৰিবলৈ তেওঁলোক বাধ্য নহয়।

কাপোৰ মেলিবলৈ গৈ পেয়িং গেষ্টৰ ছাঁদৰ পৰা পৰি কৰুণ মৃত্যু ছাত্ৰীৰ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- পাঠশালাৰ কৃষকগৰত শোকাৱহ ঘটনা। পেয়িং গেষ্টৰ ছাঁদৰ পৰা পৰি

এগৰাকী ছাত্ৰীৰ মৃত্যু। মৃত ছাত্ৰীগৰাকীৰ নাম বিশিতা দাস বুলি জানিব পৰা গৈছে। ছাত্ৰীগৰাকীৰ ঘৰ বজালীৰ বাঘমাৰাত। ছাত্ৰীগৰাকী পাঠশালা কৃষকান্ত সন্দিকৈ উচ্চতৰ মাধ্যমিক চূড়ান্ত বৰ্ষৰ ছাত্ৰী আছিল। কাপোৰ মেলি দিবলৈ গৈ ছাঁদৰ পৰা পৰি মৃত্যু হয় ছাত্ৰীগৰাকীৰ। পাঠশালাৰ কৃষকগৰৰ ধীৰেন চৌধুৰীৰ ঘৰত পেয়িং গেষ্ট হিচাপে আছিল।

পবিত্ৰ শিৱৰাত্ৰিৰ দিনা ধিং নামডুমডুমীয়া সাৰ্বজনীন শিৱমন্দিৰত শিৱভক্ত নন্দীৰ বৃষভ ৰূপত স্থাপন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- সমগ্ৰ দেশৰ লগতে ধিং নামডুমডুমীয়াত উলহ মালহেৰে পালন কৰা হৈছে মহাশিৱৰাত্ৰি। এই পবিত্ৰ দিনটোতে নামডুমডুমীয়া সাৰ্বজনীন শিৱমন্দিৰত শিৱভক্ত নন্দীৰ বৃষভ ৰূপত স্থাপন কৰা হয়। সাহিত্যিক, সমাজকৰ্মী, শিক্ষক দিলীপ কুমাৰ নাথে প্ৰদান কৰা শিৱভক্ত নন্দীৰ বৃষভ ৰূপত বায়ন, আয়তীৰ উৰুলিৰ ধ্বনিৰ মাজেৰে স্থাপন কৰে নামাচাৰ্য জীতেন্দ্ৰনাথ বৰুৱাই।

শিৱমন্দিৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সম্পাদক জীৱন চন্দ্ৰ নাথে আঁত ধৰা গাভীৰ্যপূৰ্ণ অনুষ্ঠানটিত পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি অকন চন্দ্ৰ মজুমদাৰ, শিৱৰাত্ৰি উদ্‌যাপন সমিতিৰ সভাপতি গনেশ শইকীয়া, সম্পাদক তৰুণ সূত্ৰধৰ, ৰাজেন দাস, প্ৰনতী নাথ, হৃদয় জ্যোতি দাস, তীৰ্থাংক নাথ, বিনি ডেকা নাথ, নৱনীতা নাথকে আদি কৰি ভকত বৈষ্ণৱ আইমাত সহ সহস্ৰাধিক লোক উপস্থিত থাকে।

বেচামাৰী আশ্ৰাফুল উলুম মাদ্ৰাছাত বাৰ্ষিক অধিবেশনও দ্বীনি জলচাহৰ আয়োজন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- নগাওঁ জিলাৰ পশ্চিম অঞ্চলৰ ধৰ্মীয় শিক্ষাৰ প্ৰাচীন শিক্ষানুষ্ঠান বেচামাৰী আশ্ৰাফুল উলুম মাদ্ৰাছাত অহা ১৭ ফেব্ৰুৱাৰীত দিন জোৰা কাৰ্য্যসূচীৰে মাদ্ৰাছা খনৰ বাৰ্ষিক অধিবেশনও দ্বীনি জলচাহৰ অনুষ্ঠিত হ'ব। বৰ্তমানৰ প্ৰতিযোগিতাৰ যুগত বিষাক্ত পৰিৱেশে যাতে দেশৰ ভৱিষ্যতৰ আমানত স্বৰূপ যুৱ প্ৰজন্মক নাস্তিকতাই ধ্বংস কৰিব নোৱাৰে তাৰেই লক্ষ্য আগত ৰাখি মাদ্ৰাছা খনে যোগ যোগ ধৰি দ্বীনি শিক্ষা প্ৰধান কৰি আহিছে। ১৭ ফেব্ৰুৱাৰী শুক্ৰবাৰৰ দুপৰীয়াৰ পৰা আৰম্ভ হ'বলগা অনুষ্ঠানটোত মুখ্য অতিথি হিচাপে মহাৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰখ্যাত দ্বীনি শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান জামিয়া ইছলামীয়া দিশাতুল উলুম মাদ্ৰাছাৰ শিক্ষক মৌলানা হুস্বী

ইব্ৰাহিম চাহাব, সন্মানীয় অতিথি হিচাপে বিহাৰৰ ভাগলপুৰৰ বিশিষ্ট ধৰ্মীয় গুৰু তথা আন্তৰ্জাতিক হুস্বী মৌলানা হুস্বী আফফান চাহাব, বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে মদিনাতুল উলুম দলগাওঁ মাদ্ৰাছাৰ শিক্ষক মুফতি আছাদুল্লাহ বুলবুলি চাহাব আৰু গুৱাহাটীৰ ধীৰেন পাৰাৰ দাৰুল কোৰানও চুমাছ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰধান শিক্ষক মৌলানা হুস্বী ইচৰাফিল কাচিম চাহাব উপস্থিত থাকি ধৰ্মীয় আলোচনা আৰু

কিৰাত পাঠ কৰিব বুলি আজি অভ্যৰ্থনা সমিতিয়ে জানিব দিয়ে। উল্লেখ্য যে প্ৰায় তিনিশ ছাত্ৰই অধ্যয়ন কৰা প্ৰতিষ্ঠানটোৰ পৰা এইবাৰ শিক্ষা সমাপ্ত কৰা ছাত্ৰ সকলক আনুষ্ঠানিক পাণ্ডৰ প্ৰদান কৰা হ'ব বুলি মাদ্ৰাছা খনৰ অধ্যক্ষ মুফতি হুছাইন আহমদ কাচিমিয়ে জানিব দিয়ে। অনুষ্ঠানটোত বৃহত্তৰ অঞ্চলৰ ৰাইজৰ সকলো প্ৰকাৰৰ সহায় সহযোগিতা কামনা কৰিছে উদ্যোক্তা সকলে।

বিধানসভা নিৰ্বাচন

দিবলৈ ওলাইছে। ইয়াৰ বাবে কোনেও টকা দিব নালাগে। কিন্তু মেঘালয়ত এতিয়াও গৰিব লোকে টকা দিহে চাকৰি ল'ব লাগে। বিজেপি ক্ষমতালৈ আহিলেই এই পৰিৱেশৰ অৱসান ঘটিব। ভাষণত মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ শৰ্মাই মেঘালয়ত বিজেপি চৰকাৰ ক্ষমতালৈ আহিলেই গৰিব ৰাইজে লাভ কৰি অহা ৰক্ষন গেছৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিটো পৰিয়ালকে বছৰত দুটাকৈ চিলিঙাৰ বিনামূলীয়াকৈ প্ৰদান কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে। প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীয়ে দেশৰ অন্য

ৰাজ্যৰ দৰে মেঘালয়ৰ জনসাধাৰণকো বিনামূলীয়াকৈ চাউল যোগানৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰি মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ শৰ্মাই জনসাধাৰণে যিহেতু মোদীৰ চাউল খাইছে, সেয়ে আসন্ন নিৰ্বাচনত বিজেপিক ভোট দিবলৈ আহ্বান জনায়। চুবুৰীয়া ৰাজ্য মেঘালয়ত নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ চলোৱাৰ সময়ত মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ শৰ্মাৰ সৈতে অসম বিধানসভাৰ উপাধ্যক্ষ ডাঃ নোমল মমিনৰ লগতে অসম বিজেপিৰ কেইবাগৰাকী নেতাই অংশগ্ৰহণ কৰে।

তুমি এখনি উপন্যাস

চাহিল

তুমি
এখনি উপন্যাস ..
এখনি প্রেমৰ উপন্যাস।
উমাল বুকুৰ বঙা খিনিৰে বঙীণ
বেটুপাত তোমাৰ ..
জীপাল কাহিনীৰে আৰৰা প্ৰতিটো
উন্মাদ পৃষ্ঠা তোমাৰ ..
তোমাৰ বুকুত বচা প্ৰতিটো শব্দৰ
ভাঁজত প্ৰেমৰ আবিৰ।
এমুঠি সময় হাতত লৈ বুৰ যাওঁ
যেতিয়া তোমাৰ আবেগৰ সৰোবৰত,
তোমাৰ অনাবিল পানীৰ স্পৰ্শই
মচি পেলায় দিনটোৰ গোটেই ক্লান্তি।
কেতিয়াবা তোমাৰ নিভাঁজ পৃষ্ঠাবোৰৰ
মাজত হৈ পৰে মোৰ সন্ধিয়া ব্যস্ত ..
খমকি বওঁ কেতিয়াবা তোমাৰ
গভীৰতাক জুখিব গৈ ..
কিজানিবা হৈ পৰো নিৰুদ্দেশ
তোমাৰ বিশাল দুবাহুৰ মাজত ..।

কিতাপ

সংযুক্তা দত্ত,
দেৰগাঁও কমল দূৰবা মহাবিদ্যালয়

কিতাপ বুলি ক'লে-
আমাৰ মনলৈ অজস্ৰ কিতাপৰ
নাম আহে। তাৰ ভিতৰত প্ৰথমে
আহে আমাৰ পাঠ্যপুথি কিতাপ
কেইখনৰ নাম। কিয়নো আমি
বেছিভাগ সময় সেই কিতাপ
কেইখনৰ লগতে থাকিব লাগে।
কিতাপ পঢ়ি আজিলৈকে
কোনো মানুহে শেষ কৰিব পৰা
নাই। আৰু ভৱিষ্যতেও
নোৱাৰে। বয়স যিমানহে
নহওঁক কিয় আমাৰ কিন্তু জ্ঞান
অৰ্জন কৰি কেতিয়াও শেষ
নহয়। এনেদৰে কিতাপ পঢ়িও
শেষ নহয়। কাৰণ সেই জ্ঞান
বোৰ আমি কিতাপৰ পৰাই
পাওঁ। আমি কিতাপ পঢ়িব
লাগে। যেতিয়া এজন লেখকে
এখন কিতাপ লিখে। তেতিয়া

কিন্তু সেই ব্যক্তিজনে এবাৰতে
লিখা নাছিল। বছৰ বছৰ
লাগিছিল। এটা কাহিনী আৰম্ভ
কৰি সেই কাহিনীটো শেষ
কৰিবলৈ বহুত সময় লাগে। তাৰ
কাৰণে লাগিব ত্যাগ, ধৈৰ্য্য আৰু
সাহস। লেখকজনে কিতাপখনৰ
কাহিনীৰ যোগেদি কেতিয়াবা
আমাৰ অতীতৰ কথা বৰ্ণনা কৰে।
আৰু কেতিয়াবা আমাৰ ভৱিষ্যতটো
কথাও বৰ্ণনা কৰে। আৰু আমি
চল্লিছ, পঞ্চাছ বছৰৰ পাছৰ কথা
এদিনতে পঢ়ি জানিব পাৰোঁ।
সেইকাৰণে পঢ়ি বুলি ভাল
লিখাতকৈ। পৰিলেও লাগে মন,
ধৈৰ্য্য আৰু একাগ্ৰতা। নতুন নতুন
শব্দৰ লগত চিনাকি হ'বলৈ মন
থাকিলে আমি কিতাপ পঢ়িবই
লাগিব।

শিৱৰাত্ৰিৰ লগত জড়িত লোকপ্ৰথা

শৈলেন কুমাৰ, মিৰ্জা

শিৱৰাত্ৰি হৈছে
ভাৰতীয় হিন্দু ধৰ্মৰ এটা ধৰ্মীয়
উৎসৱ। হিন্দু ধৰ্মৰ দেৱতা শিৱৰ
উপাসনাৰ উদ্দেশ্যে মহাশিৱৰাত্ৰি
প্ৰতিবছৰে ধুমধামেৰে আয়োজন
কৰা হয়। মহাশিৱৰাত্ৰি উৎসৱৰ
ক্ষেত্ৰত বহু লোকপ্ৰথা আৰু
কাহিনী আমি দেখিবলৈ শুনিবলৈ
পাওঁ। লোকবিশ্বাস অনুসৰি
যেতিয়া দেৱতা আৰু দানৱৰ
সাগৰ মন্ত্ৰন হৈছিল তেতিয়া
কোলাহল বিষৰ আৱিৰ্ভাৱ হৈছিল,
বিষৰ প্ৰভাৱত সমস্ত জগত
প্ৰভাৱিত হৈছিল, তেতিয়া শিৱই
সেই কোলাহল বিষ পান কৰি
সমস্ত জগতক ৰক্ষা কৰিছিল।
যাৰবাবে সেইদিনটো
মহাশিৱৰাত্ৰিৰ দিন হিচাপে হিন্দু
সকলে আয়োজন কৰি আহিছে।
শিৱৰাত্ৰিৰ মহত্ব বুজিবলৈ হ'লে
আমি প্ৰথমে শিৱ কোন? সেয়া
বুজিব লাগিব, আধ্যাত্মিক দৃষ্টিত
শিৱৰ অৰ্থ হৈছে সত্য। যাৰবাবে
কোৱা হয় সত্যম, শিৱম, সুন্দৰম
। শিৱে সত্য, আৰু শিৱৰাত্ৰিৰ
অৰ্থ হৈছে শিৱময় হোৱাৰ বাবে

ধ্যান। মানে সত্যৰ উপাসনা কৰা
দিন হৈছে শিৱৰাত্ৰি। কিন্তু
শিৱৰাত্ৰিৰ দিনাখন আমি সত্যৰ
উপাসনা কৰাৰ পৰিৱৰ্তে গাঞ্জা,
ধতুৰা, ভাং ইত্যাদি সেৱন কৰি
শিৱময় নহৈ নিচাময় হৈ হওঁ।
শিৱৰাত্ৰিৰ দিনা ভাং, গাঞ্জা, ধতুৰা
সেৱন কৰি বিভিন্ন ধৰণৰ নৃত্যগীত
পৰিবেশন কৰি মনোৰঞ্জন বিচাৰোঁ
। কিন্তু পৌৰাণিক বেদ, পুৰাণত
দূৰদূৰণিলৈ শিৱৰাত্ৰিত গাঞ্জা,
ভাং, ধতুৰা সেৱন কৰাৰ কথা
উল্লেখ নাই। শিৱৰাত্ৰি হৈছে
বোধ, চেতনা আৰু ধ্যান জাগ্ৰত
কৰাৰ দিন। কিন্তু বৰ্তমান সমাজত

শিৱৰাত্ৰিৰ নামত মনোৰঞ্জন আৰু
উপদ্ৰৱ হৈ পৰিলক্ষিত হয়, বোধ
আৰু চেতনাৰ কথা কোনেও চৰ্চা
নকৰে, শিৱৰাত্ৰিৰ বাস্তৱিক অৰ্থ
বুজিবলৈও চেষ্টা নকৰে। আজিৰ
সমাজে শিৱৰাত্ৰিক কেৱল প্ৰতীক
মাত্ৰ হিচাপে উপাসনা কৰি
উপাসনাৰ নামত গাঞ্জা, ধতুৰা
সেৱন কৰি উপদ্ৰৱ চলাই।
শিৱৰাত্ৰিৰ অৰ্থ জনকল্যাণ, বোধ,
মানৱীয় উদাৰতা, দুষ্টক দমন
আৰু শান্তিশিষ্টক পালন হোৱা
উচিত। শিৱৰাত্ৰিৰ নামত নিচাসক্ত
হৈ মনোৰঞ্জনৰ নামত উপদ্ৰৱ
চলোৱা অনুচিত।

মহাশিৱৰাত্ৰিৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ

বস্কা কুমাৰ আকাশ সাহা, সৰভোগ

সকলো উৎসৱতে
জন্মৰ সময়ৰ পৰা এতিয়ালৈকে
একেটা পবিত্ৰতা আৰু সাত্বিকতাৰ
মনোভাৱ ৰক্ষা কৰি আহিছে।
এতিয়াও পুৰণি পৰম্পৰাৰ সৈতে
আনন্দ আৰু ঐক্যৰে সকলো
উৎসৱ পালন কৰা হয়। এই
উৎসৱবোৰৰ ৰূপটো ডাঙৰ হওক,
সৰু হওক, এটা বিশেষ অঞ্চলত
সীমাবদ্ধ হওক, সমগ্ৰ সমাজ আৰু
জাতিটোক প্ৰভাৱিত কৰি আছে
নে নাই, তথাপিও ইয়াক সকলো
জীৱন্ত সম্প্ৰদায়ে অতি উল্লাসেৰে
উপভোগ কৰে। ইয়াৰ ফলত
হীনমন্যতা আৰু অশ্লীলতাৰ
অনুভূতি নাইকিয়া হৈ সত্যতা,
আন্তৰিকতা আৰু আত্মবিশ্বাসৰ
এক উচ্চ আৰু উচ্চমানৰ অনুভূতি
জগাই তোলা হয়, সেইবাবেই
সকলো উৎসৱৰ তাৎপৰ্য্য
অতিশয় বেছি। সেয়েহে, এই
উৎসৱ সমূহৰ আধ্যাত্মিক বহস্যৰে
জ্ঞাত হৈ উদযাপন কৰো আহক।

সময়ৰ চক্ৰ ঘূৰি
থাকে, কেৱল স্মৃতি ৰৈ যায়। একে
স্মৃতিকে সতেজ কৰিবলৈ
স্মৃতিসৌধ তৈয়াৰ কৰা হয়,
কাহিনী লিখা হয়, জন্মদিন পালন
কৰা হয়, য'ত ভক্তি, প্ৰেম, স্নেহ
আৰু সদিচ্ছাৰ মিশ্ৰণ হয়। কিন্তু
এনে এটা দিনো আহে যেতিয়া
ভক্তি আৰু স্নেহ শেষ হৈ যায়
আৰু কেৱল পৰম্পৰাহে ৰৈ যায়।
আজিৰ দিনত উৎসৱৰ উদযাপন
কেৱল একে পৰম্পৰা মানি চলিছে
বুলি ক'লে অতিৰঞ্জিত নহ'ব।

ভাৰত এখন আধ্যাত্মিক দেশ আৰু
ভাৰতত যিমান উৎসৱ পালন
কৰা হয়, সিমান উৎসৱ আন
কোনো দেশতে পালন কৰা নহয়
বুলি কলেও ভুল নহব। মাজে
মাজে এই উৎসৱবোৰে সেই লুকাই
থকা আধ্যাত্মিকতাৰ ৰক্ষাবোৰ
জাগ্ৰত কৰে। সেই বিশেষ
উৎসৱবোৰত শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ
অতি বিশেষ স্থান লাভ কৰে।
মহাশিৱৰাত্ৰি উৎসৱৰ অতি
তাৎপৰ্য্য আছে। ভাৰতীয় পঞ্জিকা
অনুসৰি ফাণ্ডন মাহ বছৰৰ শেষ
মাহ আৰু নতুন বছৰৰ আৰম্ভণি।
ফাণ্ডন মাহৰ কৃষ্ণ পক্ষৰ
চতুৰ্দশীত শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ পালন
কৰা হয়। সৃষ্টি চক্ৰৰ শেষত
পৰমাত্মাৰ অৱতৰণ আৰু আত্ম
জ্ঞানৰ জৰিয়তে মানৱ আত্মাক
জাগ্ৰত কৰি নতুন যুগলৈ লৈ
যোৱাত এই উৎসৱৰ আধ্যাত্মিক
গুৰুত্ব নিহিত হৈ আছে।
শিৱলিংগৰ ওচৰত "ওঁ নমঃ
শিৱায়" মন্ত্ৰ উচ্চাৰণ কৰি, এই
মহান উৎসৱ উদযাপন কৰে।
শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ কেৱল এটা

পৰম্পৰা নহয়, বৰঞ্চ ই পুৰণি যুগ
অৰ্থাৎ কলিযুগৰ প্ৰস্থান আৰু
নৱযুগ অৰ্থাৎ সত্যযুগৰ আগমনৰ
পৰিচায়ক।

যেনেকৈ, প্ৰতি বছৰে
নতুন বছৰৰ আগমন আৰু পুৰণি
বছৰৰ বিদায় হয়। এনেকৈয়ে এটা
চক্ৰৰ পিছত নতুন যুগৰ আগমন
আৰু পুৰণি যুগৰ বিদায়ো হয়। এই
জগত চক্ৰত চাৰিও যুগ অৰ্থাৎ
সত্যযুগ, ত্ৰেতাযুগ, দ্বাপৰযুগ আৰু
কলিযুগ একত্ৰিত হৈ এটা কল্পত
পৰিণত হয়। নতুন চক্ৰৰ আগমন
আৰু পুৰণি চক্ৰৰ প্ৰস্থানৰ
সংগমস্থলত বৃহৎ পৰিৱৰ্তন ঘটে।
এই ৰূপান্তৰত মানুহৰ উত্থান আৰু
পতনৰ কাহিনী উন্মোচিত হয়।
চক্ৰৰ আৰম্ভণিতে মানুহৰ আত্মা
সন্তোপ্ৰধান আৰু যোগ্য কলা
সম্পন্ন থাকে, কিন্তু ক্ৰমান্বয়ে
জন্ম-মৃত্যুৰ চক্ৰত আহি থাকোঁতে
কলিযুগৰ শেষত কলাহীন আৰু
তমোপ্ৰধান হৈ পৰে। ইয়াত
মানুহৰ বিবেক বিকাৰৰ অধীন হৈ
পৰে আৰু কু-অভ্যাসৰ জুইত
(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

দিল্লীত খিলঞ্জীয়াৰ কথা কোৱা

অসম সত্ৰ মহাসভা

আঞ্চলিক দলে তিপ্রামথাৰ প্ৰতি সমৰ্থন আগবঢ়োৱা উচিত বুলি গগৈয়ে মত প্ৰকাশ কৰে। ১৬ ফেব্ৰুৱাৰীত ভোটগ্ৰহণ অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া ত্ৰিপুৰাত আন তিনিগৰাকী দলীয় সতীৰ্থসহ উপস্থিত হয় গগৈ। তেওঁ উদয়পুৰত তিপ্রামথাৰ সভাপতি মহাৰাজ প্ৰদ্যুৎ মাণিক্যৰ সৈতে এখন নিৰ্বাচনী সমাৱেশত ভাগ লয়। দেশৰ আন কেইবাখনো ৰাজ্যৰ পৰা অহা সমভাৱাপন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ নেতাসকলৰ উপস্থিতিত নিৰ্বাচনী সমাৱেশত ভাষণ দি গগৈয়ে, “ত্ৰিপুৰাৰ খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠীসমূহে

বহিৰাগত আগ্ৰাসনৰ ফলত তেওঁলোকৰ ভাষা-সংস্কৃতি হেৰুওৱা নিজ চকুৰে দেখিছে। আমি অসমীয়া মানুহৰ সন্মুখতো একে সংকটে দেখা দিছে। গতিকে আপোনালোকৰ মনৰ বেদনা অনুভৱ কৰিব পাৰিছো। আৰু সেই কাৰণে আপোনালোকৰ গ্ৰেটাৰ তিপ্রালেণ্ডৰ দাবীৰ প্ৰতি আমি সমৰ্থন আগবঢ়াইছো। কাৰণ আমি বুজি পাওঁ যে অকল গ্ৰেটাৰ তিপ্রালেণ্ডৰ জৰিয়তেহে আপোনালোকৰ ৰাজনৈতিক অধিকাৰ প্ৰাপ্তি সম্ভৱ। বিজেপিয়ে উত্তৰ পূবৰ খিলঞ্জীয়াৰ দুখ নুবুজে। তেওঁলোকে কেৱল

ঘৰিয়ালৰ চকুপানী টোকে। উত্তৰ পূবৰ সকলো খিলঞ্জীয়া একত্ৰিত হ'ব পাৰিলেহে দিল্লীয়ে আমাৰ কথা শুনিব।” তিপ্রামথা দলৰ প্ৰতি সমৰ্থন আগবঢ়োৱা সন্দৰ্ভত গগৈয়ে কয়, “বুবাখাক সমৰ্থন দিছো কাৰণ তেওঁ দিল্লীৰ সৈতে আপোচ কৰা নাই। উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ বেছিভাগ নেতাই দিল্লীৰ সৈতে আপোচৰ নীতি লোৱাৰ বাবেই দিল্লীয়ে আমাক উপেক্ষা কৰিব পাৰিছে।” ১৬ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা আনাৰসৰ ছবিত ভোট দি তিপ্রামথাৰ প্ৰাৰ্থীসকলক বিজয়ী কৰিবলৈ গগৈয়ে ৰাইজক আহান জনায়।

লাগে বুলি মহাসভাই অনুভৱ কৰে। ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত অসম সত্ৰ মহাসভাৰ দ্বাৰা সাংস্কৃতিক কৰ্মশালা, প্ৰদৰ্শনী আদি অনুষ্ঠিত কৰাবলৈ অসম চৰকাৰক আহান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। অসম সত্ৰ মহাসভাৰ ভগ্নপ্ৰায় কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যালয়টি মেৰামতি কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় পুঁজি আবণ্টন দিবলৈ মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাক আহান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত সত্ৰীয়া নৃত্যক এটা বিষয় হিচাপে অসম চৰকাৰৰ বিদ্যালয়সমূহৰ পাঠ্যক্ৰমত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ

ৰাজ্য চৰকাৰক আহান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। অসম তথা অসমীয়াৰ প্ৰাণ স্বৰূপ ৰাজ্যৰ নামঘৰ সমূহৰ উন্নয়নৰ হকে অসম চৰকাৰে আগবঢ়োৱা অৰ্থ সাহায্যৰ বাবে সত্ৰ মহাসভাই গভীৰ সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰে। বাকী থকা নামঘৰ সমূহকো অৰ্থ সাহায্য প্ৰদান কৰিবলৈ আহান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে। অসমৰ শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈ নিৰাপত্তা হীনতাত ভোগা সত্ৰ সমূহক প্ৰয়োজনীয় নিৰাপত্তা প্ৰদান কৰিবলৈ অসম চৰকাৰক আহান জনাই এক প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে।

মিছন বমুন্ধৰা ২.০

মোৰ মাটি, মোৰ অধিকাৰ

জন্মভাৰ চৰকাৰ my GOV
মহা সৰকাৰ

নতুন সেৱাসমূহ

- সাধাৰণ চৰকাৰী আৰু চিলিং চৰকাৰী ভূমিৰ পট্টন
- দখলীস্বত্ব থকা ৰায়তক মালিকীস্বত্ব প্ৰদান
- হস্তান্তৰিত একচনা পট্টাৰ ভূমি চৰকাৰীকৰণ ক্ৰমে পট্টন
- গাঁৱলীয়া চৰণীয়া পথাৰ/ বৃত্তিগত চৰণীয়া পথাৰত পূৰ্বে আৱণ্টিত / সংস্থাপিত উপযুক্ত লোকক ভূমি পট্টন
- খিলঞ্জীয়া লোকক কফি, চাহ, ৰবৰ খেতিৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰি থকা ভূমিৰ পট্টন
- জনজাতীয় সম্প্ৰদায়ৰ লোকক বংশানুক্ৰমে ভোগদখল কৰি থকা ভূমিৰ পট্টন
- ভূমিৰ হস্তান্তৰৰ অনুমতিৰ সৈতে স্বয়ংক্ৰিয় নামজাৰি সেৱা
- অনলাইনযোগে মাটিৰ খাজনা পৰিশোধ
- ডিজিটেল ষ্টেম্পিং সেৱা

যিকোনো প্ৰশ্ন/মতানত/
অভিযোগৰ
বাবে যোগাযোগ কৰক
১৮০০-৩৪৫-৩৫৭৪

JANASANYOG- 4307/22

আবেদনৰ বাবে চাওক rtps.assam.gov.in অথবা basundhara.assam.gov.in
অথবা আপোনাৰ নিকটৱৰ্তী ৰাজহুৱা সুবিধা কেন্দ্ৰলৈ যাওক

গোলাপী নিচা

ইভা গন্ধীয়া ফুকন

ইংৰাজ শাসন কালতে গঢ়ি উঠিছিল চাহ বাগিচা। গছ-গছনি ৰোৱা হৈছিল। চাহ বাগিচাত কাম কৰিবলৈ আনিছিল বনুৱা। বুধোৱাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলো চাগৈ তেনেকৈয়ে অহা। বুধোৱাৰ জন্ম পিছে ওৰাং চাহ বাগিচাতে। ওৰাং জনজাতি লোক বেছি আছিল বাবে ওৰাং অভয়াৰণ্য নামটো হ'ল বুলি কোৱা হয়। ইংৰাজে “ওৰাং গেম ৰিজাৰ্ভ” অৰ্থাৎ পশু চিকাৰ থলী ঘোষণা কৰিছিল। চাহ বাগিচাৰ মেনেজাৰে বাঘ চিকাৰ কৰি তৃষা দূৰ কৰিছিল। ইয়াত সুন্দৰ সুন্দৰ ঘাঁহ-বন দেখি গাখীৰৰ খুটিবোৰ বহিছিল। উনৈশ শ পঁচাশী চনতহে ওৰাং অভয়াৰণ্য ঘোষণা কৰা হ'ল। ওৰাংৰ বসগোন্ধাৰ নাম আছে।

বুধোৱাৰ ঘৰত গৰুৰ ফাৰ্ম এখন আছিল। তাৰে গাখীৰ তেওঁ গোটেই অঞ্চলত দিছিল বুলি ক'ব পাৰি। পত্নী পুত্ৰ আৰু জীয়েক ফুলমতী। সকলোৱে গৰু গাই পালনত সহায় কৰে। ফুলমতী গাভৰু হ'ল। চেহেৰা দেখনিয়াৰ দেহত যৌৱনৰ জিলিকনি। একে গাঁৱৰে চফল ডেকা ফাণ্ডন। ফুলমতীৰ ঘৰলৈ সঘন অহা যোৱা। কেতিয়াবা গৰু বন্ধা কেতিয়াবা গাখীৰ খীৰোৱা কামত সহায় কৰি দিয়ে। ফুলমতী আৰু ফাণ্ডনৰ চাৰি চকুৰ মিলনত প্ৰেমৰ কলি ফুলিবলৈ ধৰিলে। ফাণ্ডনৰ উপৰিপুৰুষকো চাগৈ ইংৰাজে আনিছিল চাহ বাগিচাত কাম কৰিবলৈ। ফাণ্ডন মাহত জন্ম কাৰণে তাৰ নাম ফাণ্ডন ৰাখিলে। ফাণ্ডনে হাই স্কুলৰ দেওনা পাৰ কৰিছিল। সেয়ে সি বাগানৰ মাইকী মহৰি কামত সোমাল। তাৰ দুবছৰ মানৰ পিছত ফুলমতীক বিয়া কৰাম বুলি ফুলমতীৰ বাপেকক কথাটো ক'লে। বাপাকেও বাগানৰ চাকৰি কৰে যেতিয়া জীয়েকক দুবেলা দুসাঁজ ভালকৈ খোৱাৰ পাৰিব বুলি বিয়া দিবলৈ ৰাজী হ'ল। পৰম্পৰা অনুসৰি দুয়োৰে বিয়াখন বাগানীয়া নিয়মত অনুষ্ঠিত কৰা হ'ল। মাডলৰ তালে তালে ঝুমুৰৰ নৃত্যত ফাণ্ডন ফুলমতীৰ সপোনো সাৰ পাই দিঠকৰ দুৱাৰমুখ পাইছে। মনত হেজাৰ হেঁপাহ জাগিছে দুখন হৃদয় এক হোৱাৰ। ৰঙা পাৰিৰ বগা শাৰী ভৰিত ৰঙা আলতাৰ চিংগাৰে ফুলমতীক অপেশ্বৰী যেন দেখাইছে। ফাণ্ডনে আঁৰচকুৰে ফুলমতীক চাইছে। সৰগৰ সকলো ৰূপ-লাবণ্য ফুলমতীৰ গাতে যেন জিলিকি উঠিছে।

বিয়াৰ চাৰি বছৰত দুটি সন্তানৰ বাপেক মাক হ'ল ফাণ্ডন ফুলমতী। ল'ৰা ছোৱালী দুটি স্কুল

যাব পৰাকৈ ডাঙৰ হোৱাত ওচৰৰ স্কুলত নাম লগাই দিলে। ফুলমতীৰ অকলে থাকি আমনি লাগে বুলি তাইয়ো বাগানৰ ফেক্টৰীৰ কামত সোমাল। ফাণ্ডন লগৰ সংগত পৰিচালাই মদ খাবলৈ ধৰিলে। এই নিচা দিনক দিনে বাঢ়ি যাব ধৰিলে। ফুলমতীয়ে বুজাব গ'লে ওলোটাই তাইকে গালি-শপনি দিয়ে। সন্ধ্যা প্ৰায় মাতাল হৈ ঘৰ সোমায়। ফুলমতী আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কি খাইছে কি কৰিছে তাৰ খবৰ লবলৈ ফাণ্ডনৰ সময় নাই। ফুলমতীয়ে ল'ৰা-ছোৱালীৰ আগত ছলছুল নকৰে বুলি ভাবি একো নোকোৱাকৈ সহ্য কৰি থাকে। তাই ল'ৰা-ছোৱালী চণ্ডালি ঘৰখন ধৰি আছে। নিজৰ কৰ্তব্যও নিষ্ঠাৰে পালন কৰি গৈছে।

ফুলমতী ফেক্টৰিত কাম কৰি থাকোতে মেনেজাৰ ব্ৰনছন চাহাবৰ চকুত পৰে। সহজতে পুৰুষৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব পৰা তাইৰ সুগ্ৰহী দেহৰ গঠন, উঠন বুকু। ফুলমতীক ফেক্টৰিৰ কামৰ পৰা আনি মেনেজাৰৰ ঘৰত ভাত ৰন্ধা কামত নিয়োগ কৰিলে। ব্ৰনছন চাহাব অকলে থাকে বাংলাত। ঘৰ চাফা কৰা মানুহ, ফুলৰ মালী আদিয়ে নিজৰ নিজৰ কাম কৰি যায়। কেতিয়াবা চাহাব ৰুমত থাকে কেতিয়াবা নাথাকে ফুলমতীয়ে নিজৰ ভাত ৰন্ধা কাম কৰি গুচি আহে। চাহাব থাকিলে কি কি ৰান্ধিব সুধি ৰান্ধে নাথাকিলে নিজৰ পছন্দ মতে ৰান্ধি আহে। ব্ৰনছন চাহাব থাকিলে তাইও ভাত ৰুটি ৰান্ধি ভাল পায় মাজে মাজে দুই এঘাৰ কথা পাতি পাতি। চাহাবৰ কিন্তু কি কেনেকৈ ৰান্ধিছে তাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব নাই। চাহাবৰ নজৰ ফুলমতীৰ ওপৰতহে। কেতিয়াবা ভাত ৰান্ধি থাকোতে সুবিধা বুজি পিছফালৰ পৰা সাৰটি ধৰে। ফুলমতী-“এই চাহাব এইৰকম নাই কৰবে হা আঁতৰ হ মোৰ বহুত চৰম লাগে।” ব্ৰনছন চাহাব-“ফুলমতী তই ভেৰি বিউটিফুল আছ ৰে তোক এই ৰকম ধৰি বহুত মজা লাগে।” ফুলমতীৰ লাজত দুই গাল ৰঙা পৰি যায়। তাইৰ ৰঙা আলতা লগোৱা দুভৰিৰ সৌন্দৰ্য ৰূপৰ পায়ল যোৰে জিলিকি আহে। “এইটো ৰঙা কি লগাইছ ৰে ফুলমতী?” তাইৰ ভৰিলৈ চাই ব্ৰনছন চাহাবে সোধে। ফুলমতীয়ে লাজ লাজ কৈ “এইটা আলতা বলে চাহাব।”

ফুলমতীয়ে চাহাবৰ ঘৰৰ ভাত ৰান্ধি আহি ঘৰৰ ল'ৰা ছোৱালী আৰু গিৰিয়েক ফাণ্ডনৰ

খোৱা বোৱা আলপৈচান ধৰাত ব্যস্ত হৈ পৰে। ফাণ্ডনৰ ফুলমতীৰ প্ৰতি আগৰ প্ৰেমানুভূতি যেন কমি আহিছে। মদৰ প্ৰেমত হে ফাণ্ডন বলিয়া হৈ পৰিছে। তাই কেতিয়াবা ভাৱে বাগানৰ মেনেজাৰ চাহাবৰ ভাত ৰন্ধা কামটো এৰি দিব। ভাত ৰান্ধিব নগ'লে চাহাবে কামৰ পৰা খেদাই দিয়াৰ ভয়। ইফালে ল'ৰা ছোৱালীৰ খৰচ বাঢ়িছে। ডাঙৰ হৈছে সিহঁত। সিহঁতৰ পিন্ধন ওৰণ পঢ়া আদিৰ খৰচ বাঢ়িছে। ফাণ্ডনে তাৰ দৰমহাৰ টকা মদতে উৰাব ধৰিছে। কেতিয়াবা ফাণ্ডনক মেনেজাৰৰ কাণ্ডৰ কথা ক'বলৈ মন যায় কিন্তু তাইৰ ভয় হয় যদি ফাণ্ডনে মেনেজাৰৰ ঘৰত গৈ গালি গালাজ উৎপাত কৰে, তেতিয়া মেনেজাৰে চাকৰিৰ পৰা খেদাই দিয়াৰ ভয়।

ভাত ৰান্ধি ফুলমতী মেনেজাৰৰ ঘৰৰ পৰা ওলায় আহিব লগ'তে মেনেজাৰ চাহাব ডিউটি কৰি আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ আহিল। ফুলমতী চাহাব একাপ খাব মন গৈছে আহচোন বনাই দিবি বুলি মাতি আনিলে। ফুলমতী আজি আমি বিলাতি চাহ খাম

সৈনিক জন উভতি নাহিল

ম'বাইলৰ স্ক্ৰীন খনত

দেখা গৈছে এজন যুৱকৰ এখন ফটো মৰম লগা এটা হাঁহিৰে তেওঁক বেছ সুন্দৰ লাগিছে আৰু তাকেই চাই আছে এগৰাকী বয়সীয়া মহিলাই এটা ৰুমত অকলশৰীয়াকৈ এখন চকীত বহি নীৰৱ ভাবে। কিছু পৰ চাই থাকি হঠাৎ তেওঁ ফেক্টৰী উঠিছিল, তাৰ পাছত কোনোও নুগুনা কৈ উচুপি উচুপি কান্দিছিল। বহু পৰ এনেকৈয়ে গুচি গৈছিল। বহুত চেষ্টা কৰিও ৰখাব পৰা নাছিল তেখেতে নিজৰ চকুপানী বোৰক। ফটো খনত থকা সেই সুন্দৰ যুৱক জন তেখেতৰ একমাত্ৰ পুতেক আছিল। পুতেক সুদূৰ কাশ্মীৰত ভাৰতীয় সেনা বাহিনীত কৰ্মৰত আছিল। তেওঁ বহুদিন দেখা দেখি হোৱা নাছিল মাকৰ লগত। ঘৰলৈ যে অহা নাছিল তেনে নহয় মাজতে দুবাৰ মান আছিল যদিও ভাগ্যৰ পৰিহাস মাক জনীৰ ৰোগত পৰাৰ বাবে সি ঘৰত থকা গোটেই সময় বোৰ মেডিকেলৰ বিচনা থাকিব লগা হোৱাত। সুযোগ নাপালে পুতেকৰ কপালত এটা চুমা আঁকিব। দুহাতে সাৰটি সেই যে মাতৃৰ মৰম বুলি পৃথিৱীত এক বিশেষ মৰম আছে সেই কণ তাক যাচিব। আৰু বহুতো কিবা কিবি পুতেকৰ বাবে ৰাখিছিল ভাবি কিন্তু দিব নোৱাৰিলে সময়ে দিয়া

মুন শৰ্মা, লখিমপুৰ

বাধাৰ ফলত। এটা সময়ত ছুটি শেষ হোৱাৰ বাবে পুতেক উলটি গুচি গৈছিল সীমান্তৰলৈ। পিছে দুৰ্ভাগ্য মাক হে আৰোগ্য হৈ উঠিব নোৱাৰিলে আন কি বিদায় বেলাত তাক মেডিকেলৰ বিচনাৰ পৰাই বিদায় দিবলৈ বাধ্য হৈছিল। সেই দিনা মাকে মেডিকেলৰ বিচনাৰ কাষতে বহিব কৈ বহু খিনি মনৰ কথা তাৰ আগত কৈছিল। যিমান সম্ভৱ মৰম দিছিল কিন্তু তাত তেওঁ হব পৰা নাছিল সুখী কিবা আধৰুৱা ভাবে তেখেতক বাৰে বাৰে আমনি কৰিছিল ফলত তেওঁ কান্দিছিল পুতেকৰ হাত খন নিজৰ হাত দুখনৰ মাজত জোৰেৰে খামুচি ধৰি। পুতেক ও আৰোগ্য হৈ পৰিছিল, কিন্তু তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি মাকক সান্তনা দিছিল আৰু সি কৈছিল, “মা” তুমি সোনকালে সুস্থ হৈ উঠা, মই আকৌ আহিম নহয় তুমি কিয় দুখ কৰিছা। অহা বাৰ যেতিয়া আহিম

তেতিয়া তুমিও সুস্থ হৈ থাকিবা তেতিয়া আজি তুমি কোৱা কথা বোৰ সকলো হৈ উঠিব মাত্ৰ তুমি সুস্থ হোৱা। ডাক্তৰে দিয়া দৰব খিনি নিয়াৰিকৈ খাবা, নিজৰ যত্ন ল'ব দেই “মা”। লাহে, লাহে মানুহ জনী আৰোগ্য হৈ উঠিছিল। সিফালে সীমান্তৰ পৰা সময় পালেই পুতেকে মাকৰ খবৰ লৈছিল। প্ৰতি বাৰৰ বাৰ্তালাপ মাকে এটা কথা তাক বাৰে বাৰে সুধিছিল বোপাই তই কেতিয়া আহিব। আৰু সি ছুটি পালেই যাম বুলি কৈছিল। সময় বাগৰি যোৱাৰ লগে লগে আকৌ আহিছিল সেই দিন যিদিনা পুতেকে মাকক দিছিল ছুটি পোৱাৰ খবৰ আৰু মাক হৈ পৰিছিল আনন্দত আত্মহাৰা। সি প্ৰস্তুতি আৰম্ভ কৰিছিল ঘৰলৈ বুলি যাবলৈ। পিছে বিধিৰ বিপাক দেই দিনাই আহিছিল তালৈ ওপৰৰ পৰা নিৰ্দেশ। মিন্টাৰ অনন্ত চৌধুৰী

(নপৃষ্ঠাত চাওক)

भारत 2023 INDIA

वसुधैव कुटुम्बकम्

ONE EARTH • ONE FAMILY • ONE FUTURE

India's G20 Presidency

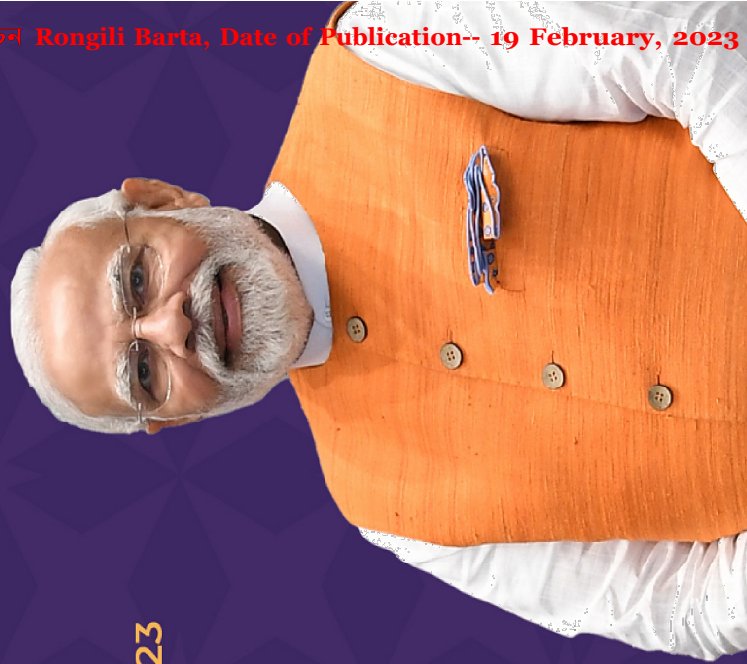
**Inclusive, Ambitious,
Decisive,
and Action-Oriented.**

Guwahati

2-3, 6-8 February, 2023
13-15 March, 2023
3-5 April, 2023

Dibru Gargh

24-25 March, 2023

মহাশিৱাত্ৰিৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ

মানৱতা বিনষ্ট হ'বলৈ আৰম্ভ কৰে। পৰিস্থিতি ইমানেই হয় যে মানুহৰ উচ্চ প্ৰবৃত্তি আনুৰাগিক প্ৰবৃত্তিলৈ পৰিণত হয়। চক্ৰৰ আৰম্ভণিতে সোণৰ চৰাই বুলি কোৱা ভাৰতখন ব্যভিচাৰ, অত্যাচাৰ আৰু দুৰ্নীতিৰ ভাৰতত পৰিণত হয়। এনে বহু ধৰ্মীয় আৰু আধ্যাত্মিক অনুষ্ঠান বিশ্বচক্ৰৰ এই অবিৰত সময়ছোৱাত সংঘটিত হয়, যিবোৰ অনুষ্ঠান আৰু স্মৃতিসৌধৰ ৰূপত পালন কৰা হয়, কিন্তু আটাইতকৈ ডাঙৰ অনুষ্ঠানটো শিৱৰাত্ৰিৰ ৰূপত পালন কৰা হয়।

শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ পালন কৰা হয় কাৰণ যেতিয়া পুনৰ নতুন যুগৰ আৰম্ভণি আৰু পুৰণি যুগৰ অন্ত পৰে আৰু মানুহৰ আত্মা ভ্ৰষ্টাচাৰ আৰু দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত হৈ পৰে, তেতিয়া ঈশ্বৰে অজ্ঞানতাৰ নিশাত শুই থকা মানৱ আত্মাবোৰক জাগ্ৰত কৰিবলৈ ঐশ্বৰিক জ্ঞান প্ৰদান কৰে। “স্বলতাত অনুভূতি আগবঢ়াবলৈ নিৰ্মিত শিৱলিংগটোৱেই হৈছে পৰমাত্মা শিৱৰ প্ৰতিমূৰ্তি”। যিহেতু পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱ জ্যোতিবিন্দু আৰু অশৰীৰী, সেইবাবেই তেওঁক সাক্ষাৰ ৰূপত পূজা কৰাৰ বাবে শিৱলিংগৰ স্থাপন কৰা হৈছে। এই ৰূপতে

তেওঁক অন্য ধৰ্ম বোৰত বেলেগ বেলেগ নামেৰে পূজা কৰা হয়। ঈশ্বৰৰ সম্পৰ্কত বিভিন্ন ধৰ্মত প্ৰচলিত ‘পৰ’’, ‘দিভাইন লাইট’, ‘ওঁমকাৰ’ আৰু ‘জ্যোতিস্বৰূপ’ৰ পাৰ্থক্য কেৱল ভাষাৰ স্তৰতহে।

আজি প্ৰতিখন গাঁও-নগৰত শিৱৰ ভক্তসকলে এই দিনটোত ব্ৰত ৰাখে, পূজা কৰে আৰু লগতে ৰাতি জাগৰণ কৰে যে শিৱ সন্তুষ্ট হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিব আৰু তেওঁলোকক দৰ্শন দিব। ইয়াত ৰাতি প্ৰতিদিনে ঘটা ৰাতি নহয়, কিন্তু যেতিয়া এই পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো মানুহৰ মনত অজ্ঞানৰ অন্ধকাৰ বিৰাজ কৰে, তেতিয়া ইয়াক গভীৰ অন্ধকাৰৰ ৰাতি বুলি কোৱা হয় আৰু জ্ঞান সাগৰ পৰমপিতা শিৱই নিজেই আহি জ্ঞানৰ পোহৰ বিলাই অজ্ঞানতাৰ গভীৰ ৰাতিক শেষ কৰে, সেই ৰাতিকে প্ৰতীক ৰূপে শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ পালন কৰা হয়।

পৰমাত্মা শিৱ নিজেই আহে, সেইবাবেই শিৱৰাত্ৰিক শিৱ জয়ন্তী বুলিও কোৱা হয়। শিৱ আৰু শংকৰৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। জয়ন্তী মানে শিৱই জন্ম নলয়, শিৱ অশৰীৰী, জন্ম-মৃত্যুৰ পৰা তেওঁ পৃথক আৰু শংকৰ তেওঁৰ সৃষ্টি, সৃষ্ক শৰীৰৰ দেৱতা।

শিৱই এই পৃথিৱীত অৱতাৰ লয়, আনৰ শৰীৰৰ সহায় লয়। জ্ঞানৰ মহাসাগৰ, সৰ্বপৰিৱ, সৰ্বশক্তিমান পৰমপিতা শিৱ পৰমাত্মাই এই পৃথিৱীত কাক নিজৰ মাধ্যম হিচাপে গঢ়ি তুলিব? ভক্তসকলে শিৱক নন্দিগানত উঠি থকা দেখুৱাইছে। কিন্তু অশৰীৰৰ বাবে তেওঁক এই ধৰাত শৰীৰৰ প্ৰয়োজন হয় আৰু সেই যোগ্য শৰীৰটো হ'ল “প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা”, যি নিজেই জগতৰ আৰম্ভণিতে দেৱশ্ৰেষ্ঠ শ্ৰী কৃষ্ণ আছিল। গতিকে পৰমাত্মা শিৱই পৰমধামৰ পৰা প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰত অৱতাৰ লয়। পৰমাত্মা শিৱই প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ যোগেদি সম্পূৰ্ণ সত্য জ্ঞান দিয়ে। পৰমাত্মা শিৱ আহি সকলোকে অজ্ঞানতাৰ নিদ্ৰাৰ পৰা জাগ্ৰত কৰে। তেওঁ জ্ঞান অমৃতৰ বিতৰণ কৰে, সেই জ্ঞান অমৃতৰ পান কৰি আত্মা অমৰ হৈ পৰে। এতিয়া ভগৱান শিৱই আমাক সকলোকে অজ্ঞানৰ নিদ্ৰাৰ পৰা চিৰদিনৰ বাবে জগাই তুলিছে। এই শুভ মহান উৎসৱত শিৱই নিজেই এই পৃথিৱীত অৱতাৰ লৈ সকলো মানুহক কু-কৰ্মৰ পৰা মুক্ত কৰে, মানুহক দেৱতালৈ ৰূপান্তৰিত কৰে।

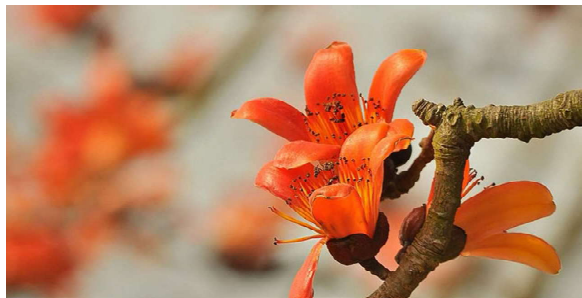
আমি কেৱল পৰম্পৰাগতভাৱে শিৱৰাত্ৰি পালন

কৰাই যতেষ্ট নহয়, শিৱৰাত্ৰিৰ প্ৰকৃত গোপনীয়তা জানি উদযাপন কৰা উচিত, যাতে আমাৰ জীৱনত ইতিবাচক পৰিৱৰ্তন আহিব পাৰে। শিৱৰাত্ৰিৰ দিনা শিৱলিংগৰ ওচৰত আগবঢ়োৱা বস্তুবোৰে আধ্যাত্মিক গোপনীয়তাৰ দিশলৈ আঙুলিয়াই দিয়ে। দেৱতাৰ মন্দিৰত সদায় ধুনীয়া সুগন্ধি ফুল, ব্যঞ্জন আদি আগবঢ়োৱা হয়, কিন্তু শিৱলিংগৰ ওপৰত কিয় অসাৰ বস্তু অৰ্থাৎ যাৰ কোনো সুগন্ধ নাই, সোৱাদ নোহোৱা বস্তু আগবঢ়োৱা হয়? ইয়াৰ আধ্যাত্মিক মহত্বও আছে। ধতুৰা ফুল চাবলৈ ধুনীয়া কিন্তু ইয়াত সুগন্ধি নাই, বেলপাত্ৰ কোনো ফুলৰ শ্ৰেণীত নাহে, ভাং শ্ৰেষ্ঠ আৰু সংযত মানুহৰ খাদ্য নহয়। মানুহৰ অনুপযোগী বস্তু কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ওচৰত উৎসৰ্গ কৰিব পাৰি? তাৰ অৰ্থ হ'ল আজি মানুহৰ মনত কামনা, ক্ৰোধ, লোভ, মোহ, অহংকাৰ আদি অশুভ বস্তুবোৰ মানুহৰ মাজত উপস্থিত হৈ আছে যাৰ ফলত মানুহ নিজেই সুখ-শান্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ পৰে আৰু আনকো অশান্তি কৰি তোলে, সেই মনত লুকাই থকা বিকাৰ সমূহ ভগৱানক অৰ্পণ কৰাই ইয়াৰ অৰ্থ সম্পূৰ্ণ কৰে আৰু সেই বিকাৰ সমূহ অৰ্পন

কৰি ভগৱানৰ ওচৰত সংকল্পবদ্ধ হ'ব লাগে যে জীৱনত গুণসমূহকে গ্ৰহণ কৰিম। কলিযুগৰ শেষত ঈশ্বৰে এই পৃথিৱীলৈ আহি আমাৰ সকলো মানৱ আত্মাক অনুৰোধ কৰিছিল যে- “তুমি মোক তোমাৰ অশুভবোৰ দিয়া আৰু মই তোমাক গুণ আৰু ঐশ্বৰিক শক্তিৰে ভৰপূৰ কৰিম”। ভগৱান শিৱ ইমানেই দয়ালু আৰু কৃপালু যে তেওঁ আমাৰ অশুভ বিচাৰি গুণ, সুখ আৰু শান্তি প্ৰদান কৰে। সেইবাবেই শাস্ত্ৰত দেখুওৱা হৈছে যে আগতে অসুৰেও তপস্যা কৰিলে সুখী হৈছিল। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল আজি মানুহ আসুৰিক প্ৰৱণতাৰ বাবে অসুৰৰ দৰে হৈ পৰিছে। এতিয়া আকৌ এবাৰ পৰমাত্মা শিৱই প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মকুমাৰী ঈশ্বৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ জৰিয়তে নৰৰ পৰা শ্ৰীনাৰায়ণ আৰু নাৰীৰ পৰা শ্ৰীলক্ষ্মীলৈ ৰূপান্তৰিত কৰাৰ মহান কাৰ্য কৰি আছে। এই সময়ত কলিযুগৰ শেষৰ সময়, এতিয়া পৰমাত্মাই গুপ্ত ৰূপত আহি নতুন জগতখনৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি আছে। সেইবাবেই জ্ঞানৰ ওৰণি মেলি অজ্ঞানতাক খেদি পঠিয়াই ঈশ্বৰক চিনি পাই সঁচা শিৱৰাত্ৰি পালন কৰক। এয়াই হৈছে ভগৱান শিৱৰ বাৰ্তা।

ফাগুন

কৌশল্যা বৰা

নিয়ম নমনা ধুমুহাৰ নায়ক ফাগুনে
বাইনা দিয়ে বসন্তক,
লঠা গছৰ হাৰ নমনা সহিষ্ণুতাৰ
প্ৰেমত হৰ্তা-কৰ্তা-বিধাতা বেলিচি
নিতা নতুন তৰুণ হৈ আছে
বসন্তৰ মৰমত, ফাগুনৰ আহ্বানত।
মাটি মেঘৰ মিটিৰালিত
কুঁহি পাতবোৰ বনগীত হয়।
নতুন কবিতাৰে পোখা মেলে বিৰিখে
বিহুগীতৰ ছন্দত কেঁচা যৌৱনৰ
পীৰিতিয়ে খমলা বান্ধে
গাভৰু শিপীনিৰ কোমল বুকুত,
গোপন মনৰ আশা-আকাংক্ষাৰ দীঘ-বাণী
মেৰ খাই টোলোঠাত গুটি বহা ফুল হৈ
বিহুৱানৰ আঁচল উৰে চেনাইৰ কান্ধত
আই-পিতাইয়ে গমকে নাপায়।
প্ৰকৃতিৰ দেহত মাতৃত্বৰ চিন দেখি
উন্মনা ফাগুন বৰদৈচিলা হয়,
ঘুৰি-পকি, নাচি-বাগি বাতৰি বিলায়
কৃষকে পথাৰত পঞ্চামৃতৰ
আয়োজন চলায়।

উন্মনা ফাগুন

মিন্টু গোৱলা, লখিমপুৰ

ফাগুন মাহৰ ফাগুনী
পছোৱা বতাহ জাক বলিবলৈ
আৰম্ভ হৈছে। ফাগুনৰ বতৰা পাই
পলাশ, শিমলু ও ফুলিৰ আৰম্ভ
হৈছে। প্ৰেমিক প্ৰেমিকাৰ মনবোৰো
বৰ উন্মনা হৈ উঠিছে। ফাগুন
মানেই এক যৌৱনৰ বতৰ মত
আপোন জনৰ লগত নৈৰ পাৰত
বহি কথা পতা আমেজ বৰ বেলেগ
লাগে। উন্মনা ফাগুনে আনে
বলিয়া প্ৰেমৰ বান।

ফাগুনীৰ ঘৰ গাঁওৰ
ইটো মুৰত। ফাগুনীৰ প্ৰেমিক
কৰ্মসূত্ৰে চেপ্তাইত থাকে।
তেওঁলোকৰ সম্পৰ্ক প্ৰায় এবছৰ
হ'ব হ'ল। যোৱা বছৰ ফাগুনত
শেষ বাৰ বাবে ফাগুনীক লগ কৰি
প্ৰতিশ্ৰুতি দি চেপ্তাইলৈ বুলি উৰা
মাৰে। ফাগুনীয়ে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি
বুকুত বান্ধি পলাশ লৈ আশাৰে
বাট চাই আছে।

সিদিনা আবেলি পৰত
ফাগুনীয়ে বৰকৈ পদূলিত বৈ
ঘনাই ঘনাই চকু আলি বাটত। যেন
ফাগুনীৰ চেনাই অহাৰ বতৰ বুলি
পদূলি মুৰত অপেক্ষা কৰিছে।
কাৰণ পলাশে ফাগুনীক
প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। এই ফাগুনত
ফাগুনীৰ ওচৰত অহাৰ।
সেইবাবেই ফাগুনীৰ মনতো ঘৰত

নবহাই হ'ল। বাটত লৈ বাৰে বাৰে
যায়। চাই চাই ফাগুনীয়ে খঙত
জ্বলি পুৰি নৈৰ পাৰত বহিবলৈ
গ'ল। নিদান নিস্তদ্ধ পৰিবেশত
বহি যোৱা বছৰ কথা মনত পেলাই
আছে। মনতো দুখ কৰি পলাশৰ
প্ৰতিশ্ৰুতিবোৰ মনৰ ভিতৰত এক
দৃশ্যমানেৰে বৰকৈ ভাৰি আছে।
সিদিনা আছিল
ফাগুনৰ বতৰ, য'ত ফাগুনী আৰু
পলাশে নৈৰ পাৰত বহি অলপ
আলাপ কৰিছিল। পলাশে সিদিনাই
ফাগুনীক শেষ বাৰৰ বাবে লগ
কৰিছিল। সেই কথা বোৰকে ভাৰি
আছে। পলাশে যোৱাৰ আগত
ফাগুনীক কৈছিল, যে ফাগুনী
মইতো তোমাৰ এবছৰৰ বাবে
বাহিৰলৈ যাম অ'। অহা ফাগুনত
আহিলে মই তোমাক নিজৰ কৰিম।
ফাগুনীয়ে দুচকু
সেমেকাই পলাশক ক'লে- উম!

হ'ব মই তোমালৈ সদায় বাট চাই
থাকিম। তুমি সোনকালেই
আহিবা।
ফাগুনীয়ে সেই কথাবোৰ ভাৰি
ভাৰি বহি আছে। ফাগুনীয়ে
কথাবোৰ ভাৰি মগ্ন হৈ এখন
সপোনৰ দেশত। হঠাৎ পলাশে
ফাগুনীক গাঁওত বিচাৰি ফুৰিছিল,
কিন্তু গাঁওত ফাগুনীক দেখা
নাপালে। বিচাৰি বিচাৰি পলাশে
নৈৰ পাৰত পালে গৈ। পলাশে
আহি দেখে যে ফাগুনীয়ে দুচকু
সেমেকাই নৈৰ পাৰত বহি মনে
মনে বহি আছে। ফাগুনীৰ পাছ
ফালে পলাশে মনে মনে আহি
হাতখনেৰে দুচকু বন্ধ কৰি দিলে।
ফাগুনীয়ে হঠাৎ চক খাই চিঞৰি
উঠিল। পলাশে যেতিয়া হাতখন
এৰি দিলে।

তেতিয়া ফাগুনীয়ে
(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

সৈনিক জন উভতি নাহিল

আমি দুঃখিত আপোনাৰ ছুটি অ নিৰ্দিষ্ট সময়লৈ বাতিল কৰা হৈছে, কাৰণ আপোনাৰ পহৰা চকীৰ আশে পাশে সন্তাসবাদী গতি বিধি ধৰা পৰিছে গতিকে যিকোনো সময়ত ইহঁতি আমাৰ বাবে বিপদৰ ঘটাব পাৰে সেয়ে আপুনি বৰ্তমান উপস্থিত থকাটো বৰ দৰকাৰ।

কথাটো শুনি সি দুৰ্বল হৈ পৰা দৰে হৈ পৰিছিল কিন্তু

পৰিয়ালতকৈ দেশ আগত কথাটো মনলৈ অহাৰ লগে লগে সকলো পাহৰি কেম্পৰ পৰা লগে লগে ৰাওনা হৈছিল পহৰা চকীৰ দিশে। আৰু মাকক জনোৱা নাছিল সি কথাটো। সিফালে তেতিয়া মাকৰ আনন্দ সীমা জুখিব পৰা অৱস্থাত নাই। নহব বা কিয় বহু দিনৰ হেপাহ এইবাৰ যে পূৰণ হ'ব। কিমান দিন যে পুতেকক পোৱা নাই তাই

এপলক কাষত। সময় তেতিয়া নিশা দুই বাজি বাৰ মিনিট গৈছে। গোটেই ভাৰত তেতিয়া নিন্দা দেৱীৰ কোলাত ঢলি পৰিছে। হঠাৎ বাজি উঠিল মাক মনোৰমা চৌধুৰীৰ ফোনটো ফলত সাৰ পালে তেওঁ। ইমান ৰাতি কোনে ফোন কৰিলে অ “মুখেৰে কলে তাৰ পাছত মনলৈ আহিল অ”

পুতেক হ'ব পাই কাৰণ সি যে আহি আছে ঘৰলৈ। ফোনটো চালে কিন্তু এইটো দেখোন পুতেকৰ নম্বৰ নহয়। অচিনাকি নম্বৰ দেখোন প্ৰথমে বিচিভ কৰিব বিচৰা নাছিল কিন্তু কিবা ভাবি বিচিভ কৰিলে। হেৰু বুলি কোৱাৰ লগে লগে

সিফালৰ পৰা এটা হিন্দী ভাষী পুৰুষ কণ্ঠই কৈ দিলে এটি কথা যিয়েই মাকৰ ইমান দিনে দেখি থকা এটা সপোন মুহূৰ্ততে অন্তত। কাৰণ পুতেক আৰু এই পৃথিৱীত আৰু নাই। সন্তাসবাদীৰ আক্ৰমণত শ্বহীদ হ'ল। মনোৰমা চৌধুৰীৰ পুত্ৰ অনন্ত চৌধুৰী।

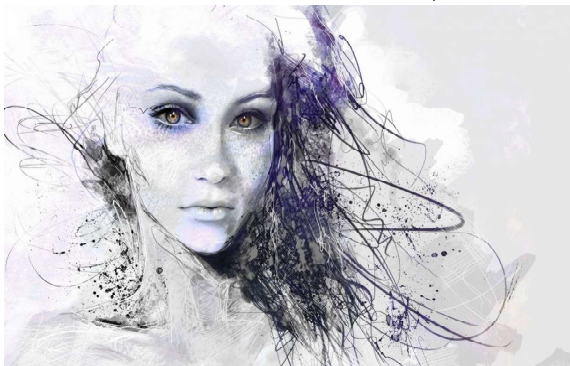
পঞ্চম খণ্ড...

এটা সময়ত কনচেণ্ডৰ কথাবোৰ নুশুনা হ'ল! ৰঙীণ জীৱনক ভালকৈ উপভোগ কৰিবলৈ নাপাওঁতে আঁৰি দিলে চিৰদিনৰ বাবে তাইৰ দেহত ৰূপালী পৰ্দাখন। শুই পৰিল কনচেণ্ডৰ কোলাত। তেনে সময়তে আহি ওলাল কুন্তলা আৰু লাংথুলু! কনচেণ্ডৰ কোলাত কনেঙক শুই থকা দেখি মন্দিৰৰ পৰা যতন কৰি সকলো ঔষধ তৰোৱালত পোৱা আঘাটত এফালৰ পৰা লগাবলৈ ধৰিলে! তাই নাজানে তাইক এৰি বায়েকে এই পৃথিৱীৰ পৰা কেতিয়াবাই বিদায় মাগিলে! কনেঙৰ পুন্য আত্মাই আকাশত তৰা হৈ এতিয়া কেৱল সকলো চাই হৈ থাকিব পাৰিব! একো কব নোৱাৰে! একো কৰিবও নোৱাৰে! ইয়াত মাথোঁ তাইৰ নম্বৰ দেহটোহে পৰি আছে। তাই এতিয়া এই সময়ত কুন্তলাক কেনেকৈ কয়! যে তাইৰ বায়েক কনেঙ আৰু আমাৰ মাজত জীয়াই থকা নাই বুলি! সাহস হ'ব জানো বুকুত! নাই! নাই! যেনেকৈ নহওক কিয় ক'ব লাগিব! পলম হ'লে মনত আৰু বেছি কষ্ট পাব কুন্তলাই। গতিকে কথাষাৰ এতিয়াই কোৱা ভাল হ'ব। এতিয়া আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োজন নাই তাইৰ বাবে! তই মিছাতে ইমান কষ্ট কৰি আছ কুন্তলা! মই বুজি পোৱা নাই কনচেণ্ড বা! আপুনিয়ৈ মোক ঔষধ আনিবলৈ কোৱা নাছিল জানো! মই লৈ আহিছোঁ। তাৰে অলপ আমাৰ সোণৰ চুবুৰীটোৰ সকলোতকৈ লাজকুৰীয়া স্বভাৱৰ ছোৱালী জনী, আৰু এতিয়া মোৰ! উমছ নহয় আমাৰ সকলোৰে গৌৰৱৰ বীৰাঙ্গণাৰ দৰে যুঁজ দি অহা মোৰ সকলোতকৈ মৰমৰ বা জনীৰ আঘাটত লগাই আছোঁ। যাতে অতি শীঘ্ৰেই সুস্থ হৈ এই যুদ্ধত যুঁজ দি আমাক এই ভয়ংকৰ দৈত্য সকলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰে...!

কিন্তু এইবাৰ শত্ৰুকে উভতি যোৱাৰ অলপো সুযোগ তাই নিদিয়ে। এনেতে চকুত

কনচেণ্ড

মুন ৰাজবংশী

পৰিল, কিছু দূৰৈত একুঁৰা ৰঙা জুই দপদপকৈ জ্বলি উঠিছে। জুইৰ পোহৰত স্পষ্টভাৱে মনিব পৰা নাই যদিও সেয়া নিশ্চয় শত্ৰুৰ দলৰ বাহিৰে আন কোনো হ'ব নোৱাৰে! কনচেণ্ডে কুন্তলাই ঘৰলৈ যোৱাৰ সময়ত আৰু এটা দায়িত্ব দিছিল! যে তাইৰ ঘৰত থকা সকলো পোহনীয়া জীৱ জন্তু, চৰাই চিৰিকটি, হাঁহ, পাৰ, কুঁকুৰা, মইনা, গৰু, ছাগলী আদি সকলোকে মুকলি কৰি দিবলৈ। কেৱল তাইৰ ঘৰত থকা খিনিয়ে নহয় চুবুৰীটোৰ সকলোৰে পোহনীয়া জীৱ জন্তু বোৰ মুকলি কৰি দিব। কুন্তলাই মৰমৰ বায়েক কনেঙক মন্দিৰৰ চোতালত মৰমেৰে শুৱাই থৈ প্ৰথমে কনচেণ্ডে কোৱা কামবোৰ কৰি গ'ল। কুন্তলাই জীৱ জন্তু বোৰ মুকলি কৰি দিয়া দেখি সকলোৱে কুন্তলাক বাধা দিছিল যদিও তাই কোনো এজনৰ কথালৈ কাণসাৰ নকৰি নিজৰ কামটো কৰি গৈ থাকিল। চুবুৰীটোৰ লোকসকলে বুজিবলৈ অলপো অসুবিধা নহ'ল! তেনেতে কোনোবা এজ নে মন্দিৰৰ ঘণ্টাটো ঢং ঢং ঢংকৈ বজাবলৈ আৰম্ভ কৰি দিলে। চুবুৰীটোত লোকসকলে যিয়ে যেনেকৈ যিটো কামত লাগি আছিল ঠাইৰ কাম ঠাইতে পেলাই থৈ মন্দিৰ পালে। সি চিঞৰি চিঞৰি ক'লে! সকলোৱে মন দি শুনক! শত্ৰুৱে সকলো দুৱাৰ ভাঙি আমাৰ চুবুৰীটোত সোমাইছে। গতিকে কোনেও পলম নকৰিব! যাৰ যিমান ধন সোণ লগত আছে সকলো টোপোলা বান্ধি এই ঠাই পৰিত্যাগ কৰক! নহ'লে কোন

মুহূৰ্তত শত্ৰুৱে গাত জপিয়াই পৰি ডিঙিৰ নেলু কাটি দিয়ে সেয়া কোনো ভৰষা নাই। সেয়ে পলম নকৰি ঠাই পৰিত্যাগ কৰক। মাটি বাৰী ঘৰ দুৱাৰ এই সকলোবোৰৰ চিন্তা নকৰিব! যদিহে জীয়াই থাকো এদিন নহয় এদিন এই সকলোবোৰ আমাৰ হাতলৈ আকৌ ঘূৰি আহিব।

ঘণ্টাটো বজায় কৈ যোৱা কথাখিনিৰ পাছত সকলোৰে চকুত চকুপানী বৈ আহিল। আপোনমনে গঢ়ি তোলা চুবুৰীটোত মৰমৰ একোখনি ঘৰটোক বাৰু কোনে এনেকৈ এৰি অন্য এক ঠাইলৈ যাব পাৰে! বুকুত শক্তি হয় জানো! হয়তো আপোনাৰ বা মোৰো নহয়! নোৱাৰো কোনেও আমি নোৱাৰো এৰি থৈ যাব। মৰমৰ একোখনি ঘৰ নিজ ইচ্ছা মতে সজাই পৰাই তোলাৰ পাছত কোনেও নোৱাৰে! কিন্তু আজি তেওঁলোক বাধ্য! বাঁহ বেতৰ লগতে একো একোখন পকীৰ দেৱালো ওখ ওখকৈ সাজি উলিয়াইছিল। ইমান ধুনীয়াকৈ সাজি উলিয়াইছিল যে দূৰৈৰ পৰা লক্ষ্য কৰিলে সোণৰ দৰে জিলিকি উঠিছিল প্ৰতিটো ঘৰ, প্ৰতিটো বাট পথ, প্ৰতিখন পকী দেৱাল, প্ৰতিখন সন্মুখৰ ফুলৰ বাগিচা। এদিন এই ঠাই প্ৰকাণ্ড প্ৰকাণ্ড শিলৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল! যেতিয়া লাংথুলু পামেগামহঁত এই ঠাইলৈ আহিছিল শিল ভাঙি সোণত সুৰগা কৰি তুলিছিল। তাৰ পাছত লাহে লাহে এটা এটাকৈ প্ৰতিটো ঘৰ বিস্তৃত ৰূপত সাজি উলিয়াইছিল

(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

ফাগুন আহিলে

ৰূপালী মহন্ত, দেৰগাঁও, গোলাঘাট

ফাগুন আহিলে
সৰাপাতে ধূলিত বাগৰি উচুপি উঠে
মাটিত তলমূৰ কৰি
বুকুত সাৰটি অচিনাকি
ভাৱ বিনিময় কৰে।
সৰাপাতৰ দুখৰ বিনি
কিমান বেদনা গধুৰ।
একাঠু পানীৰ পথাৰ খনৰ
মৰহা বনত খোজ কাটোতে
মৃত বনে আশা হেৰুৱাই
চিনাকি বাটৰ চকুপানী মচি মচি
উৰুঙা ফাগুনে নীৰৱে প্ৰকাশ কৰে
বেদনাৰ জীয়া ছবিখন।
ফাগুনৰ ৰহস্যময় ধূসৰ আকাশত
অচিন মায়াই বেহা পাতে
ফাগুনত পলাশে প্ৰাণখুলি হাঁহে
ৰাঙালী পলাশে হিয়াৰ বতৰা আনি
মায়াময় আবেগ ঢালে।
প্ৰেমৰ ফাগুন তই
ৰঙীন ফাগুন তই ৰং হৈ
মনটো গধুৰ কৰি কিয় তোল?
লঠঙা গছজোপাই কেনেকৈ সৌন্দৰ্য হেৰুওৱা
দুখত নিমতে থাকে।
যন্ত্ৰণাতো ফাগুনে হাঁহে
আকাশ ধিয়াই ফাগুনে
গুণগুণাই গায় হৃদয়ৰ গান।
গুটিমালি, খৰিকাজাই নোৱালি ফুলৰ
শান্ত-শুভ সুঘ্ৰাণ লৈ
ফাগুনে বোৱাই একাকিত্বৰ অশ্ৰু।
তথাপি হেঁপাহৰ ৰাগিনীয়ে
সেউজীয়া প্ৰতিশ্ৰুতি লৈ
অমৃতৰ ভাৰখন দাঙি আনে।
ফাগুনে হৃদয়ৰ ঠিকনা আনে
ফুল ফুলাৰ বতৰাৰে অমলিন
তৃষণত পৃথিৱীৰ ৰস সৃষ্টি কৰে
ফাগুনে জীৱন হঁহুৱাব পাৰে কন্দুৱাব পাৰে
মিলন প্ৰয়াসী ফাগুন কেতিয়াবা উদাস
কেতিয়াবা উল্লাস কেতিয়াবা অস্থিৰ
কেতিয়াবা পাৰভঙা সপোন!
ফাগুনে সৰাপাতৰ দুখ আনিলেও
নিসংগ যন্ত্ৰণাৰ পৰা প্ৰকৃতিক
লৈ আনে মঙ্গলময় মিলন প্ৰিয়াসী
অন্য সুৰাসৰ এখন মমতাৰ পৃথিৱীলৈ।

বাল্যবিবাহ

হিয়া দাস, শুবালকুছি

বাচনবোৰ ধুই সামৰি থৈ আকৌ সৰু বাথৰুমটোৰ ভিতৰত সোমাল আস্থা। শাহুৱেকে বহুতো কাপোৰ একেলগে তিয়াই থৈছে। গোটেইখিনি তাই থুকুচি থুকুচি ধুই, অঁতাই, বঁদাব লাগিব। আবেলি আকৌ কাপোৰবোৰ কাঢ়া ইন্দ্ৰি কৰিব লাগিব।

: বোলো মহাৰাণী শুনিয়েনে? মাছকেইটা অখনিতে আনি থোৱা হৈছে। আপোনাৰ মাক-বাপেকে পৰিষ্কাৰ কৰি দিবহি নেকি?

শাহুৱেকৰ তাছিল্যৰ সুৰত কোৱা কথাষাৰত আস্থাৰ দুচকুৰে পাৰ ভাঙি লোতকৰ ধল নামিল। পুৱাৰে পৰা ঘৰখনৰ অতবোৰ কাম কৰিও তাই কাকো সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে! কথাই কথাই গালি-গালাজ, অপমানৰে জৰ্জৰিত কৰা হয় তাইক। ইমানবোৰ কাপোৰ ধুই ধুই আজিয়েই হ'ব পৰা নাই। এতিয়া আকৌ পোনা মাছবোৰো তাইকেই চাফা কৰিব কৈছে। সেইবোৰ কৰি থাকোঁতে যদি ভাত বন্ধাত কিছু পলম হয় তেতিয়াও শাহু-শহুৰ, ননদেনানা কটু বাক্যৰে থকাৰ কৰিব। এয়াই তাইৰ প্ৰাত্যহিকতা। ল'ৰালৰিকৈ কাপোৰখিনি ধুই, বঁদত মেলি দি আস্থা আকৌ পাকঘৰৰ ফালে গ'ল।

: মহাৰাণী, আজি দিনৰ ভাতসাঁজ খোৱাৰ সৌভাগ্য হ'বনে আপোনাৰ কৃপাত?

শাহুৱেকৰ তীক্ষ্ণ শব্দৰ শেলে আস্থাৰ বুকুৰ গভীৰলৈ আঘাত কৰিলে। এপাকত উঠি গৈ ঘড়ীটো চালে। নিজেই আচৰিত হ'ল তাই। দিনৰ দুই বাজিল! কেতিয়া মাছ পৰিষ্কাৰ হ'ব? কেতিয়া ভাত আঞ্জা ৰান্ধি খুৱাব? আস্থাৰ দুচকু পানীৰে টলমলাই উঠিল। তাই খৰধৰকৈ মাছকেইটা ধুই ভাত আঞ্জা ৰান্ধিবলৈ সাজু হ'ল।

: মা, আজি গেছপ্ৰভতে ৰান্ধো বহুত পলম হৈছে? এওঁ আহি সময়ত খাবলৈ নাপালে মোক আকৌ পিটিব। আস্থাই কণ্ঠ-নকণ্ঠকৈ ক'লে।

: ঐ মহাৰাণী গেছ তোৰ বাপেৰই কিনি দিয়ে নে? মোৰ ল'ৰাই লোকৰ ঘৰত দিনৰ দিনটো গোবাৰি খাটি কিনি। তাকেই আমি সাঁচি ৰাখি ছমাহ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। গেছত ৰান্ধে, কথা ক'বলৈ আহিছ মহাৰাণী! খৰিৰ জুইত সিজাগৈ যা।

: আজি পলম হোৱা বুলিহে....।

সেমেলা-সেমেলাকৈ শাহুৱেকৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি গ'ল আস্থা। পুৱাই দেওৰেকে ওচৰৰ জংঘলখনৰ পৰা গোটাই

অনা কেঁচা খৰিবোৰ জ্বলাবলৈ আত্ৰাণ চেপ্টা কৰি কৰি ভাগৰি পৰিছে আস্থা। জুই নজ্বলেহে জ্বলে। ভোকো লাগিছে। পুৱা আঠ বজাতে কেইটামান পহিতা ভাত খাইছিল। তাৰ পিছৰে পৰা এই বিৰামহীন কাম আৰু কাম। এনে সময়বোৰত আস্থাৰ মাকৰ ঘৰখনলৈ কিমান যে মনত পৰে। ব্যাকুল মনটোৱে এই উৰি যাওঁ, উৰি যাওঁ কৰে। কি কৰিছে বাৰু এতিয়া মাকে? ভাত ৰান্ধি আছে? ওহোঁ! ইমান দেৰিলৈকে মাকে ভাত ৰান্ধিবলৈ নাথাকে। খাই বৈ নিশ্চয় টিভি নাইবা মোবাইলত ব্যস্ত আছে। আৰু বায়েক দুজনী? ক্লাছৰ পৰা উভতিলনে? আৰু দেউতাক? তেওঁ নিশ্চয়-

হঠাৎ পিঠিত প্ৰচণ্ড জোৰত কিবা এটা পৰাত যন্ত্ৰণাত ছটফটাই উঠিল আস্থা! আকস্মিক আঘাতত হামখুৰি খাই পৰি যোৱা ছোৱালীজনীয়ে প্ৰথমে কি হৈছিল একো ধৰিব পৰা নাছিল। কেইটামান মুহূৰ্ত একেদৰে থকাৰ পিছত কোনোমতে ডিঙিটো ঘূৰাই চাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। লগে লগে আকৌ এটা গোৰ আস্থাৰ পেটত পৰিল।

: বিভাস...! কিয় এনেকৈ মাৰিছা? মৰি যাম। তীব্ৰ যন্ত্ৰণাত কেঁকাই ক'লে।

: মৰি যাবি? যা মৰি যা তই। এইখিনি কামৰো মানুহ নহয় বে তই। বাঘৰ দৰে গৰজি উঠিল বিভাস।

: ছ'ৰী বিভাস। আজি পলম হৈ গ'ল। চোৱাৰা খৰিবোৰো কেঁচা। কোনোপধ্যেই জুই ধৰিব পৰা নাই।

: সদায় তোৰ অজুহাত শুনি শুনি মোৰ কাণ পকি গৈছে। এইখিনি কামো যদি কৰিব নোৱাৰ তেন্তে বিয়া হৈ আহিছিল কিয় বে।

খঙতে ফোপাই-জোপাই বিভাসে আস্থাক মৰিয়াবলৈ পুনৰ ফলা খৰি এডাল হাতত তুলি ল'লে।

: মই জানো তুমি খং কৰিবা। কিন্তু মাক সুধিছিলোঁ গেছপ্ৰভত ৰান্ধো নেকি। নিদিলে। জুই ধৰিব পৰা নাই। ঘৰত কেবাচিন তেল অকণো নাই জুই জ্বলাবলৈ। মই কি কৰোঁ? মোৰোতো মন নাযায় এনেকৈ পলম কৰি থাকিবলৈ। আৰু তোমালোকে ভাবা মই অজুহাত দেখুৱাই- আৰু ক'ব নোৱাৰিলে উচুপি উচুপি কান্দিবলৈ ধৰিলে।

বিভাসে খঙৰ ভমকত চোবাই থকা চিখৰৰ পিকখিনি আস্থাৰ শৰীৰতে পিকাই পাকঘৰৰ পৰা ঢলং-ঢলং খোজেৰে ওলাই গ'ল। তাই জানে এতিয়া বিভাসে

মাক-দেউতাক, ভায়েক-ভনীয়েকক লগত লৈ গৈ ৰাস্তাৰ কাষৰ দোকানত অপুষ্টিৰ খাদ্য এসোপামান খাই ঘৰলৈ উভতিব।

পাকঘৰৰ দেৱালত ক্লান্ত, দুৰ্বল শৰীৰটোৰে আঁউজি বহিল আস্থা। আজি মৰ্মে মৰ্মে উপলব্ধি হৈছে তাইৰ- বিভাসে হাতত ধৰি লৈ অহা এই পুতিগন্ধময় পৃথিৱীখনত আপোন বুলিবলৈ, তাইক মৰম কৰিবলৈ কোনো নাই। কোনোৱেই নাই। বিভাসে কথাই প্ৰতি শাৰীৰিক প্ৰহাৰ কৰিবলৈ উদ্যত হয়। পুৱাৰে পৰা ঘৰখনৰ অতবোৰ কাম অকলে কৰে। সেইবোৰ কিন্তু নেদেখে। দেখে মাথোঁ মাক ভনীয়েকে দেখুৱাই দিয়াবোৰহে। তাই প্ৰায়েই লম্বোনে থাকে, কিন্তু গালি-শপনি, মাৰধৰ নোখোৱাকৈ এদিনো নাথাকে! অথচ এইজন বিভাসৰ কাৰণেই এদিন এৰি আহিছিল তাই এহাল স্নেহশীল পিতৃ-মাতৃ, দুজনীকৈ যমজ জেষ্ঠ ভগ্নী, এখন আভিজাত্যৰে পৰিপূৰ্ণ ঘৰ, এটা অত্যাধুনিক সা-সুবিধাৰে সূচল জীৱন। এই সকলোবোৰ ত্যাগ কৰি বিভাসৰ হাতত ধৰি গুচি আহিছিল তাই অন্য এখন পৃথিৱীলৈ। অতীতলৈ উভতি গৈছে আস্থা- ১৭ বছৰীয়া আস্থা ই এদিন সামাজিক মাধ্যমৰ জৰিয়তে চিনাকি হৈছিল সুঠাম শৰীৰ, ওখ, উজ্জ্বল চকু, দামী সাজপাৰেৰে সপ্ৰতিভ যুৱক। 'বিভাস ৰঞ্জিত' ব সৈতে। সামাজিক মাধ্যমত মাক-দেউতাক, এজন ককায়েক নে ভায়েকৰ সৈতে ভাৰতবৰ্ষৰ বহু ঠাই ঘূৰা-ফুৰাৰ ফটোবোৰ প্ৰায়েই বিভাস ৰঞ্জিতে ফেচবুকত আপলোড কৰে। বিলাতী কুকুৰ 'জিমি'ৰ বিভিন্ন ফটো, 'ভিডিঅ' শ্বেয়াৰ কৰে। আৰু লগে লগে সেই ফটোবোৰত লাইক, কমেণ্টৰ ধাৰাসাৰ বৰষুণ পৰে। কমেণ্টবোৰৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি কিমান ডেকা-গাভৰু বিভাস ৰঞ্জিতৰ অনুৰাগী! সামাজিক মাধ্যমৰ এটি জনপ্ৰিয় চৰিত্ৰ নেকি। নিদিলে। জুই ধৰিব পৰা নাই।

সেই সুদৰ্শন যুৱক বিভাসেই এদিন তাইলৈ এটা মেছেজ প্ৰেৰণ কৰিছিল! অবিশ্বাস্য! বিভাসে তাইলৈ মেচেজ প্ৰেৰণ কৰিছে? এয়া মাজনিশাৰ এটা মিঠা সপোন নেকি বাৰু? নহয়-নহয়! নিজক চিকুটি চাইছিল। বাস্তৱ। সপোনৰ ৰাজকুমাৰে বাস্তৱতেই মেছেজ পঠিয়াইছে তাইলৈ! আস্ ইয়াতকৈ অধিক সুখ লাগেনে? মেছেজৰ জৰিয়তে চিনাকি পৰ্বৰ অন্তত আৰম্ভ হৈছিল তাৰপিছত

ফোননম্বৰৰ আদান-প্ৰদান। আৰু বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্কটো খুব কম সময়ৰ ব্যৱধানত ৰূপান্তৰিত হৈছিল প্ৰেমলৈ। এদিন আস্থাৰ প্ৰেমৰ কথা পৰিয়ালৰ মানুহে গম পাইছিল। আস্থা বিভাসৰ মাজত প্ৰচণ্ড বাধাৰ প্ৰাচীৰ সৃষ্টি কৰিছিল পৰিয়ালে। প্ৰথমে মৰমেৰে বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তাই নুবুজিলে। গালি-গালাজ, ডাবি-ধমকিৰে বাৰণ কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল। তাই সকলো বৃথা প্ৰমাণ কৰিছিল।

আৰু এদিন পৰিয়ালৰ বশ, মান-সন্মান, আশা-আকাংক্ষা সকলো মাটিৰ লগত মিহলাই আস্থা গুচি আহিছিল ৰাজকুমাৰ বিভাসৰ হাতত ধৰি সপোনৰ ৰাজ্যলৈ। তিনিদিন তিনি ৰাতিৰ পিছত সিহঁত মায়ানগৰী মুম্বাইত উপস্থিত হৈছিল। আস্থাই চাৰিওফালে চকু ঘূৰাই আশ্চৰ্যত প্ৰায় চেতনালুপ্ত মানুহৰ দৰে থিয় হৈ বৈছিল। ওখ ওখ গগনচুম্বী অট্টালিকাবোৰ, বিলাসী যান-বাহন, ভাৰতৰ এখন অন্যতম বানিজ্যিক কেন্দ্ৰ মুম্বাইৰ সৌন্দৰ্যত বিভোৰ হৈ পৰিছিল! কিন্তু সেই চমক কিমান সময়? হঠাৎ টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱা মানুহৰ দৰে আস্থা পাকঘৰৰ পৰা উঠি অন্য এটা কোঠালৈ গ'ল। তাইৰ ২৫ হেজাৰ টকীয়া মোবাইলটো ইতিমধ্যে বিভাসে বিক্ৰী কৰি পেলাইছিল। তাই কাগজ কলম হাতত তুলি ল'লে। শ্ৰদ্ধাৰ মা, দেউতা। মই তোমালোকক কেতিয়াও দুখ দি এনেদৰে আঁতৰি আহিম বুলি ভবনাছিলোঁ। মইতো সদায় তোমালোকৰ গৌৰৱ হোৱাৰেই সপোন ৰচিছিলোঁ। কিন্তু কেতিয়াবা আমি ভবাৰ দৰে কথাবোৰ নহয়। 'মনোজ কুমাৰ' যাক বিভাস ৰঞ্জিত বুলিয়েই জানিছিলোঁ সেই যুৱকজন যে এজন ঠগৰাজ মই জনা নাছিলোঁ। সপোনতো ভবা নাছিলোঁ তাক পাগলৰ দৰে ভালপোৱা ছোৱালীজনীক যে সি কেনেকৈ অমানৱীয় অত্যাচাৰ কৰিব পাৰে! পিছতহে গম পালোঁ সি যিটো ঘৰত ফটো তোলে, যিখন বাইক চলায় স্টান্ট ভিডিঅ'সমূহ ফেচবুকত আপলোড কৰে,

সেইবোৰ আচলতে তাৰ একোৱেই নহয়। সেইখন ঘৰৰ সি এজন বনকৰা ল'ৰাহে। আজি কিদৰে তোমালোকক ক্ষমা বিচাৰোঁ মা-দেউতা? মই আলমাৰিৰ পৰা মনে মনে উলিয়াই অনা নগদ এক লাখ টকা সেইদিনা সি ৰেলৰে ষ্টেচনতে চলেৰে সৰুকালে। মোৰ সোণৰ হাৰ, কাণফুলি, আঙুঠি, তাৰ মাকে কাটি ল'লে। আৰু কয়- সেয়া হেনো তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য, কাৰণ মই পলাই অহা বাবে তেওঁলোকে যৌতুক কৰ নামত একোৱেই নাপালে। প্লীজ, প্লীজ মা, দেউতা সেয়া মোৰ কিশোৰীকালৰ এটা ভুল বুলি ক্ষমা কৰিব নোৱাৰিবানে?

মুম্বাইৰ এইখন প্লাম এৰিয়াত (বস্তি অঞ্চল) মই আজি এটা বছৰে কি নাৰকীয় যন্ত্ৰণা ভোগ কৰি জীয়াই আছোঁ সেয়া তোমালোকে নেদেখিলে অনুমানো কৰিব নোৱাৰিব। একেটা কোঠাতে মনোজ কুমাৰৰ পাঁচজনীয়া পৰিয়ালটোৰ সৈতে কুকুৰ মেকুৰীৰ দৰে দুৰ্গিসহ জীৱন কটাইছোঁ। মনোজৰ বিশেষভাৱে সক্ষম ভায়েকজনে খৰি কটাৰ বাদে আন একো কাম কৰিব নোৱাৰে। সেই খৰিবোৰেৰে মই ৰুটি, চাহ, ভাত সকলো ৰান্ধিবলগীয়া হয়।

মা, দেউতা। সেইদিনা 'লোকমান্য তিলক টাৰ্মিনেল' ৰেলৰে ষ্টেচনত যেতিয়া নামিছিলোঁ অনুভৱ হৈছিল মোৰ বাবে যেন বিভাসে স্বৰ্গৰ দুৱাৰবোৰ খুলি দিবলৈ ধৰিছিল এখন এখনকৈ। মুগ্ধ হৈছিলোঁ। মুম্বাইৰ ৰঙীন, অপৰূপ সৌন্দৰ্যৰ চমকত আপোন পাহৰা হৈছিলোঁ। কিন্তু কিমান সময় লাগিছিল বিভাসৰ পৃথিৱীৰ পৰা বাস্তৱৰ কদৰ্শময় পৃথিৱীত প্ৰৱেশ কৰোঁতে? তিনি ঘণ্টা। মাথোঁ তিনি ঘণ্টাৰ ব্যৱধানত গম পাইছিলোঁ বিভাস ৰঞ্জিত ওৰফে মনোজ কুমাৰৰ প্ৰকৃত স্বৰূপ। মুম্বাইৰ এগৰাকী উদ্যোগপতিৰ ঘৰৰ বনকৰা ল'ৰা সি। বনকৰা ল'ৰা হোৱাত মোৰ কোনো আপত্তি নাথাকিল হয় যদিহে সি

(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

ENGLISH NEWS SECTION

Fifteen days training on wild bee keeping concludes

Guwahati, RB News- A fifteen days training programme on 'Wild Bee Keeping and Processing' was successfully completed today on 16th February, 2023 in Kaziranga landscape. It was started from 2nd February, 2023 by Assam Science Technology and Environment Council (ASTEC) in Japari pathar village, fringes to the eastern side of Kaziranga national park. This programme was a part of the climate resilient activity of a programme entitled 'Designing Climate Resilient Practices to Strengthen Management of Kaziranga and Manas Landscape' sponsored by State Innovation and Transformation Aayog (SITA), Government of Assam. Green Environment Task Force (GETF) worked as a technical collaborator of ASTEC while Eco Development Committee (EDC) of Japari pathar village provided the community hall for the training sessions. In the valedictory function, elderly local social worker Mrs. Numali Bora mentioned the different problems faced by the villagers due to poor road connectivity and re-

quested to take necessary steps. She praised ASTEC for taking this unique livelihood activity. Mr. K. S. Dekaraja retired deputy field director and Mr. R. Gogoi DFO, both from Kaziranga national park described the ecosystem services of Kaziranga landscape and requested the villagers to take opportunity of different govt schemes and co-operate the forest department in conservation of the biodiversity. Mr. Dwizendra Hazari senior officer from SITA encouraged the participants with his valuable lecture and requested the participants to continue the activity through self help groups for better income generation. The participants shared their experiences in the training sessions as well as performing different cultural activities like chorus, Borgeet, traditional dance reciting poem and songs. Mr. Alakesh Kakati from

SITA also sang a Borgeet to encourage the villagers. Dr. Manisha Sarma and Mr Samiron Kalita both senior officers from ASTEC also participated in the closing ceremony. Dr. Sarma explained the importance of wild bee keeping and nature conservation as well as lifestyle (Life for Environment) programme. Mr. Debojit Bora and his team from GETF also talked their experiences as teachers. Earlier Dr. Pranjal Bezbarua, coordinator, ASTEC explained the background of the training programme. At the end of the programme bee boxes, accessories and certificate were presented to 23 participants. Mr Suren Saikia, Mr. Ranjan Ghosh as well as all villagers from Japari pathar helped the ASTEC team in different ways in successful accomplishment of the training session.

Schedule for Indian Premier League 2023 released

RB News- The schedule for Indian Premier League 2023 has been released. Defending champions GT will face four-time champions CSK in the season opener on

March 31 in Ahmedabad. The last league stage match will take place on May 21 between RCB and GT in Bengaluru. The final will take place on May 28 in Ahmedabad.

Jadeja becomes quickest Indian all-rounder to reach 2,500 runs & 250 wickets in Tests

RB News- Ravindra Jadeja has become the quickest Indian all-rounder to reach 2,500 runs and 250 wickets in Tests. The 34-year-old achieved the feat after reaching the 250-wicket mark

during Day 1 of Delhi Test against Australia. Jadeja took 62 Tests to achieve the milestone of 2,500 runs and 250 wickets. The previous record was held by Kapil Dev (65 Tests).

Justice Sandeep Mehta sworn in as the Chief Justice of Gauhati High Court

Guwahati, RB News- Justice Sandeep Mehta was sworn in as the Chief Justice of Gauhati High Court. Assam Governor Prof. Jagdish Mukhi administered him the oath of office at a solemn function held at Durbar Hall in Raj Bhavan today in presence of the Chief Minister Dr. Himanta Biswa Sarma. The swearing-in ceremony was attended by Minister for

Panchayat and Rural Development Ranjeet Dass, Advocate General Assam Devajit Saikia, Judges of Gauhati High Court, members from legal fraternity, Chief Sec-

retary, Govt. of Assam Paban Kr. Borthakur, DGP G.P. Singh, Addl. Chief Secretary Syedin Abbasi and other senior officials of the State govt.

Actor Shahnawaz Pradhan passes away aged 56

RB News- Actor Shahnawaz Pradhan has passed away at the age of 56 after suffering a heart attack at a function. He had complained of severe chest pain and fell unconscious,

following which he was rushed to a hospital. Pradhan was known for his roles in shows like Mirzapur, Alif Laila, Shri Krishna and was also part of several films.

উন্মনা ফাণ্ডন

অভিমানৰে ক'লে - কিয় আহিলা এতিয়া ? নাহিলেও হয়চোন। ইমান দিন মই কেনেকৈ আছোঁ, মই হে জানো। পলাশে হাঁহি এটি মাৰি ক'লে- এ পাগলী মই ঘৰত নাহিলে ক'ত যাম অ'। বাহ! ইমান অভিমান ন'।

মইতো তোমাক কোৱাৰ দৰেই কথাতো ৰাখিছোঁ ন'।

খং, অভিমান বোৰ সামৰি দুহাত মেলি তোমাৰ হিয়াৰ মাজত লোৱা না। মই আহি গ'লো, এতিয়া চিন্তা নকৰিবা। ফাণ্ডনীয়ে এটি মিচিকিয়াই হাঁহি মাৰি। দুহাত মেলি পলাশক সাৱটি ধৰিলে। ফাণ্ডনীয়ে ক'লে - তুমি নহা দেখি মোৰ বহুত খং উঠিছিলে অ'।

এই মোক লৈ যোৱা, নহ'লে মই তোমাৰ অবিহনে থাকিব নোৱাৰোঁ অ'। পলাশে ক'লে - মই আহিছোঁ, এতিয়া আৰু কিহৰ চিন্তা। তোমাক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰণ কৰিবলৈ আহিলোঁ।

কেইদিনমানৰ পাছত ফাণ্ডনীয়ে পলাশৰ লগত জীৱনৰ নতুন ফাকু সানিবলৈ ল'লে। উন্মনা ফাণ্ডনৰ বলিয়া প্ৰেমে দুয়োকে চিৰদিনৰ বাবে একে লগ কৰিলে। দুয়ো সুখত জীৱন কটাই আছে।

কনচেং

তেওঁলোকে আজি এই সকলোবোৰ চকুৰ সন্মুখতে এৰি যাবলৈ কিমান কষ্ট পাইছে একমাত্ৰ লাংথুলু হতে জানে। চুবুৰীটোৰ লোকসকলে নিজৰ নিজৰ ঘৰবোৰ এবাৰ ভালকৈ চাই লৈছে। কিজানিবা এনেকৈ আৰু পিছলৈ সজাই তুলিব পাৰে নে নোৱাৰে কি ঠিক! চুই চাইছে ঘৰৰ প্ৰতিখন বেৰ! চুই চাইছে বেৰত আঁকি থোৱা প্ৰতিটো ধুনীয়া ছবি! এবাৰ যদি বহিছে! আকৌ এবাৰ উঠি ইটো কোঠাৰ পৰা সিটো কোঠালৈ দৌৰি গৈছে! তাৰ পাছত লাহে লাহে প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ লগত

সামৰি লৈ লাহেকৈ দুৱাৰখন বন্ধ কৰি ওলাই আহি গোহালিত থকা গৰু, ছাগলী, হাঁহ কুঁকুৰা সকলোকে মুকলি কৰি দি মন্দিৰৰ চোতালত একগোট খালে ৰাইজে! এনেতে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনে মাত দিলে! এ- কনচেং আৰু কুন্তলাহঁত ক'ত; সিহঁত কেইজনী এতিয়ালৈ আহি পোৱা নাই যে! আহি আছে সিহঁত লাংথুলুই ক'লে! সিহঁতৰ লগত আন বাকি লোক সকলো আহি আছে! তেন্তে আমি বোৰে আগবাঢ়ি থকাটো ভাল হ'ব নিশ্চয়! ৰমাই ক'লে! নাই! নাই! সেয়া উচিত নহ'ব ৰমা!

কিয়? তোৰ দৰে কনচেং ও এজনী গাভৰু ছোৱালী! তাই চুবুৰীটোৰ কৰ্তা ধৰ্তা হলেও তাই আমাৰ প্ৰত্যেকৰে হিয়াৰ আমঠু। তাই চুবুৰীটোৰ নামত কি কৰা নাই! তাই নিজেই দেখিছ! আজি তাই নিজৰ জীৱনটোৰ কথা অলপো চিন্তা নকৰি চুবুৰীটোৰ প্ৰতিটো প্ৰাণীক ৰক্ষা কৰিবলৈ সকলোতকৈ আগত গৈ থিয় হৈছে। এতিয়া শেষ পৰ্যন্ত চুবুৰীটোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ শত্ৰুক বাধা দি ৰাখিছে। তাতে আকৌ তাই কি কৈছে! তাইক ইয়াত এৰি আমি বোৰে আগবাঢ়ি থাকিব লাগে! তাই এনেকৈ কেনেকৈ ভাবিব পাৰা ৰমা!

বাল্যবিবাহ

ড্ৰাগছ আসক্ত নহ'লহেঁতেন। হয় মা, দেউতা, সি প্ৰতিদিনেই সেৱন কৰে মাৰাত্মক LSD (Lysergic acid diethylaede) নামৰ ড্ৰাগছবিধ! অহৰহ গুটখা নহ'লে চলিব নোৱাৰে। এতিয়া তোমালোকেই উত্তৰ দিয়া এনেকুৱা মানুহ এজনৰ সৈতে ওৰোটো জীৱন মই কেনেদৰে পাৰ কৰিম? এয়াতো কেতিয়াও কামনা কৰা নাছিলোঁ। এই পৰিৱেশত কেতিয়াও অভ্যস্ত হ'ব নোৱাৰোঁ। ভুল হৈছিল মোৰ। মই বিভাসক সৰল বিশ্বাস কৰিছিলোঁ। কিন্তু আজি মোৰ দুচকুৰ পৰা বিভাস ৰঞ্জিত নামৰ সেই ডাঠ চামনিখন আঁতৰি তাৰ ঠাইত পৰিস্ফুট হৈ ধৰা দিছে মনোজ কুমাৰ নামৰ এটা কুৎসিত, ঘৃণনীয় চৰিত্ৰ। এই অকল্পনীয় পৰিৱেশত মই বৰ অতিষ্ঠ হৈ পৰিছোঁ মা, দেউতা। প্লীজ তোমালোকে মোক ইয়াৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। আৰু কেতিয়াও তোমালোকৰ অবাধ্য নহও। উভতি যাব খোজোঁ পূৰ্বৰ জীৱনটোলৈ। মই আকৌ পঢ়িবলৈ বিচাৰোঁ মা, দেউতা।

জীৱনটো নতুনকৈ নিৰ্মাণ কৰিব বিচাৰোঁ। মোৰ জীৱনৰ ভয়ংকৰ অভিজ্ঞতাৰে মই সেইসকল ছোৱালীক সচেতন কৰিবলৈ বিচাৰোঁ যিয়ে মোৰ দৰে কাৰোবাৰ মোহত অন্ধ হৈ অজানিতে নিজৰ বহুমূলীয়া জীৱনটো পণবন্দী কৰিবলৈ, তিলে তিলে মৃত্যুমুখলৈ ঠেলি দিবলৈ স্ব-ইচ্ছাই আগবাঢ়ি যাব বিচাৰে। তেনেকুৱা ছোৱালীৰ বাবে মই এক উদাহৰণ হিচাপে থিয় হ'ব বিচাৰোঁ। মই সমাজক চিঞৰি চিঞৰি ক'ব খোজোঁ মা, দেউতা- বাল্যবিবাহ নাৰীৰ বাবে কি ভয়ংকৰ অভিশাপ। এনে সিদ্ধান্তৰ বিৰুদ্ধে সকলো সজাগ কৰাব বিচাৰোঁ, সচেতন কৰাব বিচাৰোঁ। তাৰ কাৰণে তোমালোকৰ একান্ত সহযোগিতাৰ প্ৰয়োজন। মই আকৌ এৰি অহা দিনবোৰ উভতাই পাবলৈ বিচাৰোঁ- য'ত তোমালোকে মোক নিস্বার্থ মৰমৰ উমত জীপাল কৰি ৰাখিছিল। আৰু মই পৰিয়ালৰ নিশ্চিন্ত নিৰাপত্তাৰ বেস্তনীত চঞ্চল পখিলা এটিৰ দৰেই উৰি

ফুৰিছিলোঁ এনি-তেনি। জানো মোৰ অপৰাধ গুৰুতৰ। ক্ষমাৰ অযোগ্য। কিন্তু নিজৰ সন্তান বুলিয়েই এবাৰ ক্ষমা নকৰিবানে মা, দেউতা? তোমালোকলৈ অধীৰ আগহেৰে বাট চাম- ইতি, তোমালোকৰ আস্থা। চিঠিখন লিখি সমাপ্ত কৰি আস্থা কেইমুহূৰ্তমান একে ঠাইতে বহি থাকিল। তাই জানে, কিছুমান ভুলৰ শুধৰণি নাথাকে। জানি- বুজি কৰা অপৰাধৰ ক্ষমা নাথাকে। তাই যি কৰিলে সেয়া বয়ঃসন্ধি কালৰ ভুল বুলি যদি মাক- দেউতাকে পূৰ্বৰ দৰে আঁকোৱালি লয় তেন্তে নিশ্চয় তাই জীৱনৰ দ্বিতীয় সংস্কৰণ কৰিব পাৰিব। এটা হুমুনিয়াহ পেলাই চিঠিখন ভাঁজ কৰি হাতৰ মুঠিত লৈ তাই ৰাত্ৰাত ভৰি থ'লে। তাইৰ সন্মুখেৰে পাৰ হৈ গ'ল তাইৰে বয়সৰ এজাক কলেজীয়া ছাত্ৰী। সিহঁতৰ উচ্ছ্বাসিত মাত-কথা, হাঁহি- ধেমালিত যেন চঞ্চল হৈ উঠিছে এই শ্ৰাম এৰিয়াৰ আবেলিটো। আস্থা সিহঁত যোৱাৰ ফালে একেথিৰে চাই ৰ'ল।

মাজ নিশা

নিতিয়ান দাস, অষ্টম শ্ৰেণী

নিশাৰ বুকুত সেই গভীৰ নিস্তন্ধতা,
নীলিম আকাশখনি যেন হ'ল ক'লা।
আকাশৰ সেই বিশালতা,
মনৰ মোৰ সেই গভীৰতা।
গোপন কথা যেন নিস্তন্ধতাত আছে,
নিস্তন্ধতাইও যেন মাত লগালে।
মাজ নিশা হয় নিৰ্জন পৰিৱেশ,
অসংখ্য তৰাই কৰে প্ৰৱেশ।
জোনাক নিশাৰ সেই কিৰণবোৰ,
হৃদয় যেন স্পৰ্শ কৰে মোৰ।
খিৰিকীৰে কিৰণবোৰ মজিয়াত পৰে,
চৌদিশৰ অন্ধকাৰক জোনাকী কৰিলে।
জোনটিয়ে নিশাৰ নিস্তন্ধতাত যেন মাতে,
মোৰ স'তে যেন, কথা পাতিবলৈ বিচাৰে।
ডাৰৰে-ডাৰৰে যেন কেতিয়াবা ঢাক খাই,
কেতিয়াবা আমাৰ ফালে পুনৰ চাই।
ওখ-ওখ বিৰিখে যেন আকাশক চুলে,
বিৰিখৰ সেই পাতে পাখি যেন শোভে।
নিৰ্জন পথত যেন কুকুৰে ভুকে,
সময় সাঁৱৰাই কুকুৰাই ডাক দিয়ে।
বনত শুনিছোঁ সেই জিলিৰ মাত,
শান্তি-সম্প্ৰীতি দিয়ে যেন মোৰ হিয়াত।
শুনিছোঁ মই সেই হুদু আৰু ফেঁচাৰ মাত,
শুনো কেতেকীৰ মাত, বসন্তৰ নিশাত।
কিবা যেন মনটো মোৰ, ভাল লাগি যায়,
অশান্ত মনে যেন শান্তি পায়।
শীত কালৰ মাজ নিশাৰ, সেই ঘন কুঁৱলী,
চাৰিওফালে যেন ধৰে আৱৰি।
এনে লাগে যেন সৰগ নামিছে,
এনে লাগে যেন ডাৰৰ সৰিছে।
মাজ নিশা যেন বয় শীতল বতাহ,
দেহে যেন পায় শীতল উশাহ।
গৰমৰ মাজ নিশাৰ, সেই জোনাকী পোহৰ,
ৰং দেখুৱাই যেন এই জীৱনৰ।
বাৰিষা কালৰ নিশাৰ সেই ধাৰাসাৰ বৃষ্টি,
পৰে চেঁচা টোপাল আৰু মেঘ থাকে গাজি।
নিশাৰ বুকুত আৰক্ষী জাগ্ৰত হৈ থাকে,
যোৱান সকলে দেশৰ সুৰক্ষা কৰে।
কিছু দানৱো নিশাতেই ওলাই,
কিবা এটা অপ কৰ্ম কৰিবলৈ চাই।
নিশা যেন নাৰীসকলৰ বাবে অসুৰক্ষিত,
নিস্তন্ধ নিশাত গ'লে বিপদ নিশ্চিত।
অচিনাকি লোকক নলগাবা মাত,
সাৱধান হ'বা কাৰণ কৰিব পাৰে আঘাত।
মাজ নিশা যেন এটি অপূৰ্ব সময়,
মাজ নিশা যেন বহুসময়।